૭૧૯૪ કીસ્સા

તમીમ અનસારીકા.

ઉરદુ ઝબાન ગુજરાતી હરફોંમેં

યે કીતાબ અમદાવાદમાં નવી સડક ઉપર ગેટની પાસે

દુકાન નંબર ૧૧૩

છપાનેવાલા

આ દીબાચો અમદાવાદ મધ્યે,

ઘીકાંટે—કંદોઇની વાડીના મેડા ઉપર શા. કેશવલાલ ગુલાબચંદે
પોતાના “શ્રી ચંદ્રપ્રકાશ” પ્રીન્ટિંગ પ્રેસમાં છાપ્યો.

સને ૧૮૯૯—૧૩૧૭ હીજરી.

કીસ્સા

તમીમ અન્સારીકા.

સના ઓર હમ્દ મૌલાકી સુનો તુમ, જવાહીર ઓર સચે મોતી ચુનો તુમ.
દેખો કયા ખેલ હયે ઉસ પાક રબકા, તમાશા દેખતા હયે આપ સબકા.
અઝીઝો ઉસકી કુદરતપર ધરો દીલ, કે કીસકીસ રંગમે હયેગા વો શામીલ.
કહીં ગુલ હયે કહીંફલ હયે કહીંમોર, જીધર દેખો ઉધર મૌજુદ હર ઠોર-
કહીં ગુલશાન કહીં ગુલશાનકા માલી, કહીં બુલબુલ કહીં ભંવરા ખ્યાલી.
કહીં હાકીમ કહીં ઉમરા કહીં શાહ, કહીં સુરજ કહીં ઝોહરા કહી માહ.
કહીં રાજા કહીં રાવન કહીં રાવ, કહીં બાદલ કહીં બીજલો કહીં બાંવ.
કહીં મતરબ કહીં સાકી કહીં જામ, કહીં સીતા કહીં લછમન કહીં રામ.
કહીં કુંવર કહીં ગોપી કહીં કાન, કહીં હીંદુ કહીં મોમીન મુસલમાન.
કહીં ચાકર કહીં સરદાર હયે વો, કહીં સહરા કહીં ગુલઝાર હયે વો.
કહીં મુફલાસ કહીં દાતાર હયે વો, વલૈકીન સબકા પાલનહાર હયે વો.
કહીં મુનસીફ કહીં અય્યાર હે વો, જીધર દેખો ઉધર તય્યાર હયે વો.
કહીં શાગીર્દ કહીં ઉસતાદ પુર રાઝ, કહીં શાઇર કહીં હૈગા સુખન સાઝ.
કહીં કાદીર કહીં રહેમાન હયે વો, કહીં બીસમીલ કહીં બેજાન હયે વો.
કહીં બેદીલ કહીં બીમાર હયે વો, કહીં નુરી કહીં અનવાર હયે વો.
કહીં બેચૈન કહીં બેખ્વાન બહયે વો, કહીં તાબાં કહીં મહેતાબ હયે વો.
કહીં નાસીર કહીં મનસુર હયે વો, કહીં મસ્તો કહીં મખમુર હયે વો.
કહીં યતીમ કહીં મીસકીન હયે વો, કહીં ગમગીં કહીં રંગીન હયે વો.
કહીંહયે વો સનાખ્વાં ઓર સનાઇ, કહીંરોશનચીરાગ ઓર કહીં ઝીયાઇ
કહીં શૈદા કહીં સૌદાવો વહશી, કહી ઉરફી કહીં રૂહી યો કુદસી.
કહીં ખાકાં કહીં જામી નીઝામી, કહીં નુરી કહીં હયે વો ઇમામી.
કહીં કાસમ કહીં રૂસતમ વ હાતમ, કહીં અહસન કહીં ફાઝલ વ આલમ.
કહીં ખ્યાલી કહી મવાલી વલી હયે, કહીં હીલાલી કહીં મઆલી અલીહયે.
કહીં ફૈઝી કહીં ફરદી ફીરાકી, નહીં બાકર કંહીહયે જામ સાકી.
કહીં આઝમ કહીંમુનઝમ મોઅઝમ, કહીમોહસીન કંહીમોઅમીનમુકરમ.
કહીં નાફે કહીં ન્યામત લતીફયે, કહીં ઉરફેગની ઓર કહીં કસીફ હયે,

કહીં હુરમત કહીં રહમત વ અઝમત, કહી અબરૂ કહીં આઝીઝ વ ઉઝલત.
કહીં હીમ્મત કહીં દૌલત વહશમત, કહીં હયે દર્દ કહીં હયે દામે ઉલફત.
કહીં હાફીઝ કહીં હાતીફ વ નાતીક, કહીં સુફી નહીં સાહેબ વ સાદીક.
કહીં હામીદ કહીં મહમુદ અહમદ, કહીં ઝહેર કહીં આબીદ વઅમજદ.
કહી આ દીલ કહી સાહે સલીમી, કહીં મોરાં કહી મુકબોલ મુકીમી
કહીં કુતબો કહીં ગૌસો ગયાસી, કહીં રાજા કહીં હાજી વ ગાઝી,
કહીં ગંજ્વાસહયેઓર કહીં નહંગ હયે, કહીં વોહયે સીરાજઆરકંહીપતં હયે
કહીં વો હયે ગની ઓર કહીં ગદા હયે, કહીં રાગીબ કહીં મરગુબસદા હયે
કહીં મઝહર કહીં હયે જાને જાના, કહીં ખુસરૂ કહીં બહેલુલ દાના.
કહીં સઅદી તવક્કલ કહી અમીંહયે, અયસા વો સાહેબ અરશે બરી હયે.
કહીં બખશી કહીં નુરી ઝમાં હયે, કહીં પુરસોઝ કહીં દરદો ફુગાં હયે.
કહી હે મોહતશીમઓરકહીંઅઝીમહયે, કહીં ફુઝલા કહીં ઉમ્મીકલીમહયે
કહીં હયે વો રઝો ઓર કહીં રંઝાઇ, કહીં જામીસુખન કહીં મુબતીલાઇ.
કહીં હાદી કહીં મેહદી વ અબ્બાસ, કહીં મીરેઝાં કહીં મોરાં કહીં દાસ.
કહીં આશક કહીં મુશતાકો શૌકી, કહીં આરીફ કહીં ખુશહાલ વ ઝાકી.
કહીં જાઅફર નઝીરઓર કહીં તકીહયે, કહીં ઝાહેર કહીં હાસે નકી હયે.
કહીં સાઇલ કહીં માઇલ વ આદીલ, કહીં વાઇલ કહીં બેદીલ વો કામીલ.
કહીં બેતાબ કહીં આકીલ ફીદાહયે, કહીં તાલીબ કહીં મતલુબબનાહયે.
અયસાસાહેબ હયે વો પૈદા કરનહાર, હુવા બંદોમેં હોકર આપ ઇઝહાર.
યે રમ્ઝે મઅરીફત કોઇ ન બુજે, મગર હસતીસે ગુઝરી ઉસકો સુજે.
હયેઅહલેશરઆઇનીઆતોંસેતાઇબ, હયેજીસકોજોસેવહદતસોહયેંતાલીબ
યે મૌલા આપકી જો બોલતા હયે, વગર નઇં બંદા ખાકી પુતલા હયે.
અઝીઝો બંદેકા કયા આસરા હયે, વો સબકે ઘટમે આપરવટ હુવા હયે;
જો કરતા હયે સનાબંદેકી બંદા, હયે સબ ઉસકી સીફત બંદા હયે ગંદા.
જમીએ હમ્દ હયે ઉસહીકો સાબીત, જોબરલાતાહયેકુલઆલમકીહાજત;
વો બંદેકે જો ઘટમેં આપ આયા, તો બંદા બુરઝર્ગા આલમમેં પાયા,
અઝીઝો બંદેકી બુનયાદ કયા હયે, વહી એક મુરત મીટટીસે બનાહયે;
કરે કયા વસ્ફ ઉનકી આઝીઝઇનસા, વો મૌલા આપહીઅપના સનાખ્વા.
વહી કાલીબ વહી હયે રૂહે આદમ, યે બંદા તો અબસ કરતા હયેહમહમ.
વહી ચાહે કરે પરબતકો રાઇ, સમંદરકો કરે એક પલમેં ખાઇ;
કરે ચાહે તો ફીર રાઇકા ડોંગર, કરે એક પલમેં ખાઇકા સમંદર.

અયસો કુદરતકા ખાવીંદ હયે સુબહાં, સમજતાં નહીનો પટગાફીલ હયે ઇનસાં;
અઝીઝાં બંદગી ઉસકી કરો તુમ, કુછ ઉસકા ખોફ ભી દીલમેં રખોતુમ.
કયા પૈદા બંદેકો બંદગી કો, ન ઉસ શરમીંદગીકે ઝીંદગીકો;
જો ખાકે અંદા સો રેહતે પલંગપર, તો વો રાઝી સો કયું હો અયસે ઢંગપર.
પીએં દાયમ શરાબો ભંગો તાડી, બડી ઝુલ્ફેં રખેં મુંડવાકે દાડી;
બાંકી પગડી બંધે તખ્તે સંવારે, બાગાની ઔરતોંકો દીદ મારેં.
ખુદાકા ઝીકર સુનતે ખાવેં ઝોકે, હાં ગીબત તો સુને હુશયાર હોકે;
નમાઝ અંદર કેજે જબ મસીજદમેં જાવે, તો તેલ ઔર લકડયાં તબ યાદ આવે.
ખુદાકે નામપર દેવેં ન ખેરાત, ઇબાદતમેં ભી મુતલક નહીં ચલે ઝાત;
જો હો કહીં નાચ યા કહીં રાગગાવે, તો વહાં ખુશહાલ હોકર દૌડે જાવે.
જો હો વો વઅઝ ઔર મજલીસમે શામીલ, તો મટકોમેં પતાશોકે ધરેં દીલ.
ગંજીફા ચૌસરો શતરંજ હો કહીં, તો સારી રાત ઉસજાસે હીલેં નહીં.
ખુદાકી યાદ કરતે નીંદ આવે, મીલે ખાનેકો ન્અમત ખુબ ખાવે.
સુબ્હોકે વક્ત સો રેહતે બઆરામ, ઉઠે તબ જુઠ ગીબત બીન નહી કામ.
હૈ અયસા રોક હર બુઢે બડોંકો, કે ધુરે ખુબ સુરત છોકરોંકો
રહેં ઝાહેર મુસલ્લી ઔર નમાઝી, કરેં બાતીનમેં વો બચ્ચા બાઝી,
બડી દાડી બડી પગડી વ શમલા, હવા ઔર હીર્સસે ભર દીલકા ચોમલા;
ચખેં રીશવતકો બોલ ઝુઠ ઔર સચ્ચ, કરેંગે કામ ઉસકા દે જો લાલચ.
બડી તસબીહ ઔર ખુશ પૈરહન હૈ, વલેકીન દીલમેં કઇ કઇ મકરો ફન હયે.
ઝરા દીલમેં મોહબ્બત નહીં ખુદાકી, પડે ઝાહીર નમાઝા રૂરયાકી.
બડે બુઢેકા તોર અયસા બના હયે, જવાનોંકા તો ફીર કયા પુછના હયે.
લડે જોરૂકે ખાતર બાપ માંસે, હઝારાં ગાલ્યાં દેવે ઝબાંસે,
ઝમાનેકા ફીરા હયે કુછ અજબ ડોલ, મોહમ્મદકા યકીં પુરા હુવા કોલ.
ખુસુસન જાબજા દર બસતીએ હીંદ, બની હયે મસજીદાં ચોરોંકે માનીંદ.
ખુદાકે ઘરમેં બૈઠે હુકકે ઘોકેં, કરેં બદગોઇ મહેરાબોંમેં થુકેં.
અગર કોઇ કેહવે યે કયા કરતે હો તુમ, તો કેહવેં તુજકો કયા દેંગે જવાબ હમ.
મુસલમાની તો સબ હોગઇ હૈ બીમાર, કયામતકે નઝર આતે હયે આસાર.
ઇબાદત ઔર સખાવતસે ગએ ટલ, યકીં દજ્જાલ આવે આજ યા કલ.
નહીં કહીં દીન ઔર મઝહબકી તકરાર, મઇશતકી ફીકરમેં હયે ગીરફતાર.
અયસી પૈદા હુઇ હયે ખલ્દ અબકી, સરાસર ભુલ ગયે વે યાદ રબકી.
અરે અય ગાફીલો તુમ છોડો ગફલત રહો મત ગર્ક દર બહરે ખીજાલત.

નમાઝાં પાંચ વકતી તુમ ન છોડો, યે પાચું વકતસે ઉલફત ન તોડો.
હદીસ હઝરતકી હયે સુન્યો દીલોંમેં,જહાં લગ હયે મુસલમાં સબકે હકમેં.
જોકોઇ છોડા નમાઝે સુબ્હો ઇનસાન, તો હોવે ઉસ સતી બેઝાર ઇમાન.
જો કોઇ છોડા નમાઝે ઝોહર જગમેં, તો હોં પૈગમબરાં બેઝાર ઉસ્સે.
જો કોઇ હોવે અસરકે વકતસે બાર, તો હોં સારે મલાયક ઇસ્સે બેઝાર.
નમાઝે શામ જો છોડે મુશલમાન, તો બેશક ઉસ્સે હો બેઝાર કુરઆન.
જો કોઇ વકતે ઇશાકો દેવે ટાલ, તો હો બેઝાર ઉસ્સે હકતઆલા.
અરે યારે સુનો ફરમાએ હઝરત, મુસલમાં હો તો પકડો કુછભી ઇબરત.
અઝીઝો રાતદીન તોબા કરો તુમ, પડો દાયમ નમાઝ હકસે ડરો તુમ.
બળોત હયે ઝીંદગી ઉપર નહુસત, કે હમસે કુછભી નહી હોતી ઇબાદત.
ખુદા જાને વહાં કયા હોયેગા હાલ, કયામતમેં કયસા ગુઝરેગા અહવાલ.
અરે યારો યહી હયે વકતે ફુરસત, જવાનીમેં કરો ઉસકી ઇબાદત.
જવાનીકી ઇબાદત મોઅતબર હયે, બુઢાપેકી ઇબાદત બેવકર હયે.
તુમ્હેં ઉસ વકત પચતાના પડેગા, કે જબ છાતીપે જમ આકર ચડેગા.
કહેગા લે શીતાબી મૌતકા જામ, તો ઉસદીન હકબીના આવે નકોઇ કામ.
અઝીઝાં કુછ યે શરતે બંદગી નઇ, કે જબલગ ઉઝર હયે શરમીંદગી નઇ.
વહી બેહતર કે ઉસકા ઝીકર કરના, અબસ દુનીયાકી ગંદી ફીકર કરના.
દેખો કીડે મકોડે જીન જનાવર, હયેં ઉસકે ઝીકરમેં તા રોઝ મહેશર.
પથ્થર કંકર પહાડ ઔર ઝાડ સારે, હયેં ઉસકે ઝીકરમેં બેદાર સારે.
મલાયક હુર રીદવાં જીન વ પરયાં, હયેં ઉસકે ઝીકરમેં યકપાપે ખડયાં.
દરીદે ઔર પરીદે મુરગો માહી, હયેં દાયમ ગર્ક દર ઝીકરે ઇલાહી.
લગા તહેતુસ્સરી તા અરશે આઝમ, ઉસીકે ઝીકરમેં ભરતે હયેં સબદમ,
દેખો ઉસકે અપન બંદે કેહલાવેં, યે લાઝીમ નઈ કે ઉસકો ભુલ જાવે.

દર નઅતે સરવેર કાયનાત મોહમ્મદ મુસતફા.

કયા હયે હકને હક અહમદ નબી પાક,સીફતજીનકી કયા હયે આપ લોલાક.
કહા હકને કે અય મેરે અયે યાર, તેરી ખાતર ખુદાઇ કી મેં ઇઝહાર.
ઉન્હોકોભી હુવા હુકમેં ઇબાદત,તોફીર હમ તુમતો હયેંગે ઉનકી ઉમ્મત.
ભી બેહતર બંદગીમેં રેહના કાયમ, ઝીકર કલમેકા રખના વીરદ દાયમ.
યેદો ચીઝોંસે હોવેગી ખલાસી, વગર નહીં તો અપન બંદે હય આસી.
મોહમ્મદ પાક સુલતાને દો આલમ, કેજીનકા હયે કદમબોસઅરશે આઝમ
મોહમ્મદ મુસ્તફા મહેબુબ સુબહાન, હુવાજીનસે અતા ઉમ્મતકો ઇમાન

કયામતકે અઝાબોંસે છુડાવેં, છુડાકે આપ જન્નતમેં લીજાવે;
પડા યારો દરૂદાં હો મજલીસે, કે તા પાવો મકાં જન્નતમેં ખુસે.
વો જીનકે ચાર યાર ઊનપર દીલોજાન, પડો ઊનપર દરૂદાં તુમ સોહરઆન
જીન્હોંકી શાનમેં હકસે ઇનાયત, હુવા હીલમો અદલ ઇલ્મો શુજાઅત.
હુયે બાહરે મઅરેફતકે પાક ગોહર, યકીં ચારોંકા રૂતબા તેથે બરાબર.
ચીરાગો મસજીદો મેહરાબો મીંબર, અબુબકરો ઊમર ઊસમાનો હૈદર.
હુયે અહલે બૈત સબ ઊમ્મત બેહતર, હુયે નાઝીલ આયતેતતહીરજીનપર.
નગીને અરશે આઝમ પંજતન હુયે, મુકરર કાન કુદરત કે રતન હુયેં.
અલીએ મુરતુઝા ઝોહરા વ હસનૈન, જો હુયેં ઊમ્મતકે ખાસે વો દો ઐનેન
જો હુયે બારાઇમાન હઝરતકે સારે, હુયેં શાહઝાદ તુમ્હારે ઔર હમારે.
પડો અયમો અમીનો બાસીદક સલવાત, કે તા જન્નતમેં જાવો તુમ ખુલેહાત
જો હોવેગા મોહીબ્બે ચૌદા મઅસુમ, વો જન્નતસે નહી રેહવેગા મહરૂમ
મોહબ્બત ઊનકી જીસકી દીલમેં નાહોય, જહન્નમમેં પડા વો તાઅબદ રોય
મોહમ્મુદી સચે મહબુબે સુબહાં, વીલાયતકે ફલકકે માહે તાબાં
જો દી ઇમાતકે રોશન ચોરાગ હુયે, સો વહદતકે ગુલે ગુલઝાર બાગ હુયે.
મોહબ્બત ઊનકી જો રખતા હુયે દીલમેં, વો જન્નતમેં ચલા જાવેગા પલમેં.
શરફ ઇનકા દયા હુયે હનકે આલા, કે જીસ્સે દો–જહાંમેં હુયે ઉજાલા.
કીએ પૈદા ઉદને લાખોં પયમ્બર; પયા ખતમુરરસુલ ઉસને નબીબર
દયા વો કાઠો નુસે કાયમ અફલાક, કયા પૈદા ઉને પાની અગન ખાક.
બનાયા ઉસને અરઝો આફાક સારા, વ લૈકીન આપ હુયે સબસે નીયારા.
ન ઉસકી માં ન ઉસકા બાપ હુયેગા, વો હમ તુમમેં અકેલા આપ હુયેગા.
કયા બંદોકો પૈદા આપ કરતાર, કીયે કીસકીસ મુસીબતમેં ગીરફતાર.
વો મુશ્કીલ દેકે ફીર આસાન કરતા, વહી પૈદા કીએકી લાજ રખતા.
ઉસીકે હુકમસે હુયે ખૈર ઔર શર, વ લેકીન આપ નહીં લેતા અપસસર.
બદી શૈતાંકે સરપર ઢાલ દેવે, જો હોવેં નેકયાં સો આપ લેવે-
ઉસીબીન કૌન જગ ખાલી રહી હુયે, જીધર દેખો ઉધર વહાકા વહી હુયે.
અયસા સાહેબ હુયે વો પૈદા કુનીદા, ઉસે નહીં મૌત વો દાયમ હુયે ઝીંદા.
વહી મૌલા શાહે મુલ્કે બકા હુયે, યે બંદા સાકીને દારૂલફના હુયે.
સરાઉં કયા મૈં ઉસ રબ્બે જહાંકો, નહીં તાબે સુખન મેરે ઝબાકો.

તમીમ અનસારી પેહલી હીકાયત.

ગુલામી બોલ વો કીસ્સા અજાયબ, જોહયેં બાતાં અજાયબ ઓર ગરાયબ.
તમીમ અનસારીકા કીસ્સા બયાંકર, કયામતકી છુપી બાતેં અયાં કર.
અઝીઝાં છોડ દુનયાકી શીકાયત, શુરૂઅ કરતાહું મેં નાદર હીકાયત.
તમીમ અનસારી અસહાબે નબીથે, ઉન્હોંને દેખે હયેં કઇ કઇ અચંબે.
મદીને શેહરકે રેહનાર થે વો, મોહમ્મદ મુસતફાકે યાર થે વો.
મોહમ્મદકા મકા શેહરે મદીના, હયે બેશક અરશે આઝમકા નગીના,
મદીનેમેં યે ગુઝરીથી હીકાયત, સુનતાહું મેં તુમકો બા લતાફત.
સુનો કરતા હવે રાવી યું રાવાયત, કે એક દીન બેઠેથે મજલીસમેં હઝરત
ઉસી મજલીસમને સીદાકે અકબર, થે ફારૂક ઓરબી ઉસમાન સરવર.
અલીયુલમુરતુકા બેઠથે ખુશવકત, તમીમ અનસારી ભીહાઝીરથે ઉસવક્ત
મોહમ્મદ મુસતફા થે શાદો ખુર્રમ યું તબ મજલીસમને ફરમાએ ઉસદમ
કે મેરેબઅદ ગુઝરેગે અજબ હાલ સો દેખોગા તમીમ અનસારી દરહાલ.
યે કેહકર ફીર નબી ફરમાએ યુંકર કે યારો યાદ રખના દીલકે ભીતર.
જો કોઇ અપની હલાલ ઓરતકને જાય તો લાઝીમ હૈ ઉસે જલદ્દાસતી ન્હાય
કે જબલગ ગુસ્લ નઇ કરતાહ એઇનસાંવયસેમેં ઊસ ઊપર પડતી બલાયાં.
યું કેહકર ફીર નબ ફીરમાએ ઉસઠાર તમીમ અનસારી તુ નરેહના ખબરદાર
તમીમ અનસારીકો સબ યાદ થાવો હયાતોમેં નબી ફરમાએ થે જો.
તમીમ અનસારી ગયે અપની ઓરતકન કીતેકદીન બાઅદ એકશબ ઈત્તી-
ફાકન હુએ ફારીગ વ એશઅશરતસે હરદો કહા ઓરતકો પાની ગર્મ ધરદો
દો કયા ઓરતને પાની ગર્મ તય્યાર તમીમ અનસારી ગયે પેશાબકો બાર.
યે કરતે થે પીશાબ અંગનાઇ ભીતર, કે ઉનકો લેગયા એક દેવ આકર.
યકાયક હોગયા કુછ ગેબ આસેબ, કે ઉનકો લેક એક દેવ હોગયા ગેબ.
બહોત ઓરતને કી ફરયાદો ઝારી, બહોત રોઇ પુકારી કરકે ઝારી.
તમીમ અનસારીકો હોગએ બરસસાત, ખબર ઉનકીસે આઇ ના હાત
કહીં ના પાય ઢુંડવાઇ સભી ઠાર, વો ઓરત આખીરશકો હોકે લાચાર.
ખીલાફતથી વહાં હઝરત ઉમરકી, વો દરયાએ અદલ વાલા ગોહરકી.
કહી ઔરતયે જા હજરત ઉમરકું, કે દાયમ કુતસે મોહતાજ મૈં હું.
બલા લે ગઇ મેરે ખાવીંદદો તઇ, ગુઝરગયે સાતબરસ અબતક ખબર નઇ.
નીકાહ કરનેકીં દો મુજકો રઝા તુમ, કેતા હો દુખ દરદ મેરા સભીં ગુમ.

નબીંકા એક સહાબી થા વો આયા, વો ઔરતકા નીકાહ ઉસ્સે પડહાયા.
અઝીઝો ઉસકી કુદરતપર ધરો ધ્યાન, કે કયા કયા વો ખેલ કરતા હૈ સુબહાન
નીકાહ જીસદમ પડા ઉસ મર્દકે સાત, તમીમ અનસારી આ પહોંચે ઉસી રાત.
દોનોં જોરૂ મરદથે ઉસ ફીકરમેં, કે હો મશગુલ કારે દુનયવીમેં.
તમીમ અનસારીકે દેખે ખડે તબ, બાહેર ઔરત ગઇ પેશાબકો જબ.
બનાથા યે તમીમ અનસારીકા હૌલ, કે જો દેખે વો ભેજે ઉનપે લા હૌલ.
બહોત દીલમેં લગી ડરનેકો ઔરત, કે હયે યે ભુત યા ઔર કોઇ મલામત.
બુલા ઔરતને બુલા અપને ખસમકું, વો તબ આકર પુકારા કૌન હયે તુ.
તમીમ અનસારી બોલે કૌન હયે તુ, કે ઇસ ઘરબારકા માલીક તો મૈં હું.
યે ઔરત હયે મેરી ફરઝંદ મેરે નીકલ ઘરસે તુ જા અબ ઘરકો તેરે.
વો અસહાબી યે સુનકર દૌડ બી લગા, હુવા દોનોં મને એકબાર કઝયા.
પડી દોનોં મને અયસી લડાઇ, કે સારી રાત કુશતીમેં ગમાઇ.
મહેલ્લેકે સુબ્હોકો મર્દ ઔર ઝન, યે ઝગડા લેગયે હઝરત; ઉમર કન.
બોલે હઝરત ઉમર કર ફીકર દીલમેં, યે ઝગડા ના હોવે ફૈસલ મેરેસે,
યે ઝગડેસે તો વાકીફ કુછ અલીહયેં, યકીં વો વાકીફે રાઝે ખફી હયે.
ઉઠે હઝરત ઉમર ઔર લોગ સારે, સભી હઝરત અલીકે ઘર સીધારે.
અલીએ મુરતુઝા ખેશો પયમ્બર, શાહે મુલ્કે બકા શેરે ગઝનફર.
નબી કે જાનશીં સુલતાન દીંકે થે મહરમ સર્રે રબ્બુલ આલમીં કે.
થા ઉનકે તઇં અતા ઇલમે લદુન્ની હયે કુરબાં જીન ઉપર શોયા વસુન્ની
અલી બીન કૌન યે ઝગડા ચુકાવે યે મખફી બાત ઉનકી કૌન પાવે.
અલીને ઉસ સબબ પુછી હકીકત, કે તા સબ કાઇ સુને ઉસ રબકી કુદરત.

હીકાયત પેહલી પુછના અહવાલ તમીમ અનસારી ઔર દેવકે લેજાનેકા.

ગુલામી ખોલદે અંખ્યાં ઝબાકી, સુખનકે સહરકી હયે હાહ બાંકી.
સુખનકે બહરમેં ગોતા લગા તુ, વહીં ભરભરકે લા કુછ દુરરે મકનું.
વો દુર યારોંકે કાનોંમેં પીરોદે, ઔર ઉસ શૈતાંકો દરયામે ડુબોદે.
ડુબો અયસા કે ફીર નીકલે ન બાહેર નહોવે ઇસહી મજલીસ બીચઝાહેર.
વો સુઝી આક યહાં હીકમત લડાતા, કે સબ યારોંકા ઝોકેપર ચડહાતા.
પડો શૈતાનપર લાહૌલ યારાં દરૂદાં ભેજો હઝરતપર હઝારાં.

સુનો અય દોસ્તાં પેહલી હીકાયત કે ક્યા આયા હયે ફીર સામાને હેરત
તમીમ અનસારી કો બોલે અલી બાત કે બોલો તુ અપે કયું ગુઝરે બરસસાત.
તમીમ અનસારી બોલા યા અલી અબ સુનો મેરી મુસીબત કાનધર સબ
સુનો અય મુરતુઝા મેરી કહાની સુનો અય સરવરે હર દોજહાની.
ઊડા લેકર મુજે વો દેવઈસ દમ ગયા લે મુજકો દર દરયાએ કુલઝમ.
જયસી અકસામે રાહે આસમાં હયે ઝમીંકી રાયજાં કુલઝુમ રવાં હયે.
વહાં ઊસ દેવને ગોતા જો મારા મુજે પાતાલકે નીચે ઊતારા.
વહાં દેખું તો બેહદ હયે અંધારા નકઈ પાની નકઈ ખુશકી કીનારા.
ઊપરકો લે ચલા મુજકો વો કાફીર. હુવા દહશતસે મેરા જાન આખર.
મુજે ઊસ દેવને પકડા બ ચુંગલ. નીપટ મૈં ઊડકથા ચુંગલમેં બેકલ.
અંધારેમેં ચલા કીતનાક મુદદત. ન થી એકતીલ બરાબર મુજકો રાહત
કીતેક દીન બઅદ ફીર આયા ઊજાલા ખુદાને ઊસ અંધારેસે નીકાલા.
ઊજાલેમેં ચલા કીતનેક દીન ઓર વહાંપોહચે કે એકબાગ ખુશતોર.
અથા ઊસ દેવકા બાગ ખુશનુદ ઊસીમેં થા વો રેહતા દેવ મરદુદ.
મુજે ઊસ બાગમેં લાકર ઊતારા ગયા વો દેવ કહીં કરનેકો ચારા.
મૈંતબ ઊસ બાગમેં કરતા ચલા સૈર નથા કોઆદમી વહાં મુજબીના ગૈર
દરખ્તાં મેવોં કે થે કુલ ઝમીં બોસ વો થા બાગે ઈરમ યા રશકે ફીરદોસ.
થે જારી ચારૂં જાનીબ ચશમએઆબાદ અજ બકુછથા વહાં કુદરતઅસબાબ
અજાયબ ઝાડ બુટે મેવે મઅમુર બરસતાથા તમામી બાગ પરનુર.
જોથી ઊસ બાગમેં મીઠી વ કંકરી સો વોકુલથી વહાંકી શકરો—મીસરી
વહાકે મેવે મૈં ખાતા થા દીન રાત કીતે દેવાં નીગહબાથે મેરે સાત.
ન થા ઊસ બાગકીં ખુબોકા લેખા ગદઝ કઈ દીન વહાંકા દીદ દેખા.
કે એક દીન ચલતીથી ઠંડી હવાઈ મૈં સોતાથા વહાં રાહત જો પાઈ.
મૈં સોતાથા વહાં એક શખ્સ આયા યકાયક આ ઊને મુજકો જગાયા.
મુજે તબ ઊસને પુછા અય બીરાદરકૌ તુજે યહાં કૈન લાયા બાગ અંદર.
થે કેહકર ઊસકા પુછામૈં સો યુંકર કહો યે બાગ હયે કીસ મુલક અંદર.
કહા ઊસને કે યે ઝેરે ઝમીં હયે ગુઝર ઇનસાનકા ઇસજા નહીં હયે.
હયે દુનયાદુરયહાંસે નઈહયે નઝદીક હયે બારા સૌ બરસકી રાહ તારીક.
મૈં રોયા સુનકે તબ ઊસબાતકે તઈ કે ઈતનીતો ઊમર કીસકીભીહયે નઈ
સુનોફીરયાઅમીરૂલમોઅમીનીંબાત કે કયા હોતે હયે ફીર ગૈબી ખ્યાલાત

મૈં બૈઠાથા દરખતોં બીચ યકબાર હુઇ પરયોંકી ફૌજ આકર નમુદાર.
હવાપરસે હઝારાં લાખોં પરયાં યકાયક બાગમેં આકર ઊતરયાં.
લીબાસાં જંગકે પેહને બદનમેં હુવા ગુલગાલ ઊસ બાગે અદનમેં.
હઝારાં દેવભી સબ બન બનાકર હુએ સબ મુસતઇદ લડનેકો આકર.
લગી લડનેકો પરયાં દેવકે સંગ મચા ઊસ બાગમેં દોપેહેર લગજંગ.
હઝારોં દેવકે સર કાટ ડાલે ચલે ઊસ બાબમેં લોહુકે નાલે.
ગરઝ પરયોંને ઊન દેવાંકો મારે ફતહ પરયોંને પાઇ દેવ હારે.
શીકસ્ત આખરહી ઊન દેવકો પાઇફીરી પરયોકી વહાં રાઇ દુહાઇ
પરીથી એક સબ પરયોંસે હુશયાર બીઠાઇ બાગમેં ઊસકો અમલદાર
સુનો તુમ યા અલી કુદરસ્તે ઇસરાર જોથી પરયોંકે કુલ લશકરકી સરદાર.
મુજે તબ મેહેરસે ઊસને બુલાયા બુલાકર તખ્તકે ઊપર બીઠાયા.
બુલાકર લે ચલી મુજકો બ હુરમત વે એક હફતેમેં ગઇ અપની વીલાયત
અલી બોલે તમીમ અનસારીકે સાત હુઇ મઅલુમ યહાંહમકો યે સબબાત
પરીકા નામભી ઇસા પરીથા બતાઊં લોભા જસદીન જંગ હુવાથા
તમીમ અનસારી બોલે યા અલી હક તુમ્હારે કેહેનેમેં નઇ ફર્ક મુતલકા

હીકાયત દુસરી દર બયાન તમીમ અનસારી.

ગુલામી પી તુ એક કહવેકા પ્યાલા કે હો રૌતાંકા તુ જી લેનેવાલા,
પુકાર અયસા ફલક તક જાવે આવાઝ તુ અબ બનજા સુખનકે સૌદાબાઝ.
સુખન લાલાકી મજલીસમેં ગીરાદે સલુને ઝાયકે સબકો ચખાદે.
સુખનકા કર અયસા રૌતાંપે ચુંઝલ કેઇસમજલીસસે મદંક જાએ કંઇટલ.
તુ રૌતાંકો જહાલતસે નેહાંકર હીકાયત દુસરી જલદી બયાં કર.
અઝીઝો ચુપ રહો બાતા કરામત સુનો તો ક્યા મઝેકી હયે હીકાયત
તમીમ અનસારી બોલે યા એલી ફીર પરી મુજકો બહુરમત લેચલી ઘર.
વો એક હફતેમેં જા પોહંચો મકાંપર બીઠાયા મુજકો પાસ અપને બુલાકર.
પરી ફ્રી પુછને લાગી મુજે યું કે અપના નામ તુમ બતલાવો મુજકુ.
બતાવો મુજકો તુમ હો કૌન ઇનસાં ઔર કીસસરહદમેં રેહતેહો બઇશાં.
કહાં મૈંને ઊસે દીદાર હું મૈં મદીને શેહરકા રેહનાર હું મેં.
મોહમ્મદ મુસતફાકા યાર હું મૈં ઇસમ સુન તુ તમીમઅનસરીહું મૈં.
પરીને નામ હઝરતકા સુના જબ મેરે કદમોંકે ચુમી દેકર તબ.
મેરી આંખોંકે તઇ બોસે દીએ ફીર કયા મુજપર પરી જી જાન હાઝર.

મુજે પુછી કે હયેં દુનયામેં હઝરત કહા મૈંને મોહમ્મદ પાએ રેહલત.
પરી સુનકર બહોત રોઇ ઉસીદમ બહોત કીતા ઊને હઝરતકા માતમ.
પરી કેહને લગી મુજકો ઉસી આન પડાવો મેરે તુમ લડકોંકો કુરઆન.
કહા મૈંને કે આંખોંસે પડાઊં તુમ્હારે હુકમસે મુંહ કયું ફીરાઊં.
કીતેક પરયાં મેરી ખીદમતમેં દેકર ભીજાયા મુજકો ઉન લડકોંકે ઊપર
વો લડકેભી લગે કરને બહોત પ્યાર ખીલાવેં નઅમતાં કઇ કઇ મઝેદાર.
કીતેકદીન બઅદસબલડકોંનેમુજસાત લગે આ પુછને ઉસ બાતકી બાત.
કે કીતના દુર હયે જહાં જંગલ્વાથા કહા મૈંને કે અસ્સી કોસ હેગા.
યું સુનકર લડકે સારે હંસને લાગે બહોત હંસકર લગે કેહને મુજઆગે.
કે અય ઉસતાદ લડાઇ જહાં લગીથી સો દુનયાસે ઝમીં વો દુસરીથી.
અય આખુંદજી યહાંસે ઉસ મકાંકી બરસ સૌ પાંચકી હૈં રાહે બાકી.
અય આખુંદજી યે પરયોંકી ઝમીં હે, સો દુનયાસે ઝમીં યે તીસરી હયે.
યે સુનકર યા અલી મૈં બહોત રોયા, ઘડી દોચાર મુંહ અશકોંસે ધોયા.
બારા ઔર પાંચ સૌ સત્તર બરસકી, હુઈ હૈ રાહ ઉતની ઉમ્ર ઉસકી.
ગરઝ ઘરબારકી છોડી મૈં સબ આસ, લગે પડનેકો લડકે સબ મેરે પાસ.
કીતેકદીન બઅદ ઇદુઝઝોહાભી આઇ, વો સબલડકોંનેતબપોશાક બદલાઇ
મૈં ઉસહી રાતકો દેખા જો સપના, દેખા ઘરબાર ઔર ફરઝંદ અપના.
હુવા જીસ વકત મૈં બેદાર અઝખ્વાબ, બહોત રોયા ચીલ્યાયા હોકેબેતાબ
પરીને સુન મેરી ઝારીકો ઇસ તૌર, બુલા ભેજા અપસકે પાસ ફીલફૌર.
કહા મુજકો કે તુમ રોતે હો કીસકાજ, હૈ રોઝે ઇદ ખુશવકતીકા દીનઆજ
કહા ફરઝંદ મુજકો યાદ આએ, કલેજે બીચ દાગ હીજરતકે ખાએ.
પરીને સુનકર મુજપર રહમ લાયા, દીલાસે દે મુજે છાતી લગાયા.
કહામુજકો કે તુમદીલમેં રખો ધીર, મૈંપોહંચાતાહું તુમકોમતહો દીલગીર.
ઉતરકર તખ્તસે મેરા પકડ હાથ, મુજે વો લે ચલી તબ આપકે સાથ.
સુનો તુમ યાઅલી મુજ દુખકી બાતાં, પરી મુજ લેગઇ એક ગારથા જાં.
વોલે ઉતરી મુજે ઉસ ગારકે બીચ, ચલે વો તીન દીન ઉસ ગારકે બીચ.
ચલે જાતે અંધેરાભી ગયા ટલ, કે ફીર આયા ઉજાલા એક જંગલ.
ચલેજંગલમેં ફીરકીતનેક દીન ઔર, વહાં પોહંચેકેથા જહાંબાગ ખુશતૌર.
જો ઉસ બાગકે નઝદીક જબ હમ, ચડાથા કુફલ દરવાઝેપે મોહકમ.
ચલે હમ દોનોં અંદર કુફલકો ખોલ, વહાં સોનેકાથા એક મહેલ બેમોલ.
ચડાથા મહેલકોભી કુફલ મોહકમ, ઉસેભી ખોલકર અંદર ગએ હમ.
પરા લેગઇ મુજે ફીર દેખે મૈં વહાં, કે ઝંઝીરોમેં કઇ બાંધે હયે દેવાં.

પરીકો દેખકર લરઝે વો થરથર, લરઝતે પત્તે હૈં જું ઝાડ ઉપર.
પરી સબ દેવોકો ગઇ એક નજર દેખ, વહાં લેગઇ જહાં બાંધાથા દેવએક.
કહું કયા અલી યા ઉસ દેવકી બાત, નીપટ પુરખૌફથા વો દેવ બદઝાત.
થે હાથ ઓર પાંવ ઉસકે જું બડેથામ, થીં ઉસકી ઉંગલ્યાંલં જું ચકબામ.
થા પેટ ઉસકા જુમાનીદે સ્યાહ કોલ, થા સરઝા ઉસ આગલ બદતર અઝાઝીલ
અથે ઉસકે લબા જું તગાતએ ચોબ, થી ઉસકી નાક માનીંદ અહનીચોબ
થો ઉસકી આખ્યાં માનીંદ પખાલાં, થે ઉસકે કાન ચમડેકી દો ઢાલાં.
થી ઉસકી આંખ્યાં ખુંકી ભરીબાસ, ભીપલકાં ભાતોંસે પુરખોફ વીસવાસ
થાઉસકાસર અયસાજ્યસાબડા ખમ, થેદોનોં હોંટ જું બાબે જહન્નમ.
ઉપરકા હોંટ નાક ઉપર ચડાથા, તલેકા હોંટ છાતીપર પડાથા.
થે ઉસકે દાંત જ્યસે યું બડે સીંગ, બસતાથા પસીના જું સરે હીંગ.
થી ઉસકી નાક ચમડેકા બડા ડોલ, કીતેક ચીઝાં તોનઇકેહતાહું મેખોલ
થા ઉસકા કદ સો ગજસેભી ઝીદાયા, ઝબાંકેહતેમેં લાગર ઉસકોઇસતાદ
ગરઝ અયસા તો થાઉસદેવકા ડોલ, જો દેખે ઉસકો ભેજે ઉસપે લાહોલ
પરીકો દેખ થરથરને લગા વો, બહોત ઉસકા અદબ કરને લગા વો.
કહા ઉસકો પરીને સુન અય મલઉં, મૈં દેહતીહું સો મેરા કામ કરતું.
કેતા તુજકો ખલાસી દેઉ યહાંસે, કહાઉસને કે હાજર હું મેં જાંસે
જો ફરમાવો સો આંખોંસે કરૂં મૈં, તુમ્હારે બંદેકા બંદા રહું મેં.
કહી યે હું યે મેરે લડકોંકે ઉસતાદ, મતોનેમેં તુ ઇનકો છોડ આ શાદ.
કહા વો દેવ આંખોસે લીજાઉં, મે ઉનકો ઉનકે ઘરમેં છોડ આઉં.
પરીને તબ મુજે આગે બુલાયા, બુલાકર એક ઇસમ મુજકો બતાયા.
કહા ઉસ ઇસ્મકી બરકતસે તુજકો, કુછ ઇઝા દે સકેગા નઇં તુમનકો
મુજે વો દેવકે કાંધે ચડાકર, પરી મુજસે વીદઅ હોકર ચલી ઘર.
ઉડા વો દેવ લે મુજકો હવાપર, સુનો તુમ યા અલી ટુક કાન ધર કર.
કે એક દરયા ભીતર ઉતરા વોમલઉં, બહોત ગોતા દયા દરયામેં મુજકું
ગગનપર ચડકે ફીર ઝપટા ઉંને યું, કે લેકર ડાલ દેવે માર મજકું.
વો બુજા યે કે અબછુટા મેં બંદસું, બસ અબકઇંદું પટકકર માર ઇસકું.
વલેકીન ઇસ્મ મૈં પડતા રહાથા, ચલા નઇં ઓર કુછ ઉસ બે હયાકા.
જલે વો મુજઉપરસે દાંત ભર ભર, પહાડોંમે પછાડે આપકા સર.
નીપટ ગુસ્સે મને આકાર ઉડા વો ઝમીંકો સટ ગગન ઉપર ચડા વો.
ગયા લેકર મુજે નઝદી આસમાન ફરીશતોંકે સુને વહાં મેંને ઉલહાન.

ખુદાકે ઝીક્રમેં થે સબ મલાયક સુના આવાઝ મેં ઉનકા યકાયક.
કયા ફીર દેવને એક જુસ્ત વહાં તબ, વો ચાહા આસમાં ઉપર ચડે અબ.
ઉન્હોંસે એક મલક આયા ઉતર કર, લગાયા એક ગુરઝ આતશકા ઇસપર
ફરીશતેને ગુરઝ મારા ઉસે જબ, વો કાફીરતો લગા જલનેકે તઇ અબ.
ગુલામી શેર મો રાહે સુખનમેં, કે કોઈ રહઝન ન બૈઠે ઉસ ચમનમેં.
લપટકર એક ઉસે ધુરકાં બતાદે, કે ભી દુઝદી સુખન ઉસકી ભુલાદે.
લગે બદબખ્તકો અયસી નસીહત, કે ફીર કીસ્સેમેં આવે ન હરકત.
મુસલમાંકા તુ રહબર હો સુખનમેં, લે ઇસ કીસ્સેકો રાહે અંજુમનમેં.
દફા કર યહાંસે; શૈતાંને લઇ કો, બયાં કર દીસ્તાંને સીયું મીં કો.

હીકાયત તીસરી દર બયાન તમીમ અનસારી.

તમીમ અનસારી બોલે યા અલીફીર, સુનો જીસદમ મંયે જંગલમે પડા ગીર.
મૈં બુજા રાઇરાઇ હો ગયા મૈં, વલે હકને બચાયા મુજ કરમસે.
કહું કયા યા અલી ઉસ દશ્તકા હાલ, નીપટ પુર ખૌફ થા વો દશ્ત બેહાલ.
પડા ભુલા મૈં જબ દશ્તે કુબલમેં, ફીરા કઇ રોઝ રાતે ઉસ જંગલમેં.
કહા દીલમેં કે યારબ મંયે કહાં નહાં. કહાં જંગલ યે ઓર મેરા મકાં કહાં.
મૈં ઉસ જંગલમેં ફીરતા થા હો બેહાલ, કે વહાં એક રંગ આયા ફીલ તીમગસા.
થે લાખો રંગકે ઉસ મુર્ગકે પર, વો આકાર પાસ મેરે બોલા સું કર.
કે ખુશ હો તુમ તમીમ અન[illegible] ઇસદમ, કે ઘરકે પાસ ગાપોહચોહો અબ તુમ.
યે ખુશ ખબરીકો [illegible] કર ખુશ હુવા મેં, વલેકીન દીલમેં યું હયરત રહા મંયે.
કે હયયે મુર્ગ ઓર કર[illegible] થે ક[illegible]બત, ખુદા જાને કે કયા હયેગા ખ્યાલાત.
મૈં ડરતે ડરતે પુછા ઉસ[illegible] સું કર, કે તુ હયે મુરગ ઓર બોલા સો કયું કર.
મુજે ઉસ મુર્ગને યું વહા કહાં તબ, કે રબકે હુકમસે બોલા હું મંયે અબ.
મૈં હું સી મુર્ગ ખતમુલ મૂરસલીંકા, હું રહબર ભુલે ભટકે મૂસલમીંકા.
જો ઇસ જંગલમેં આતા હે મુસલમાં, તો મંયે કરતા હું ખીદમત બાદીલો જાં.
યે કેહકર ખાના પાની લાયા ઉસ આન, મેરી ખીદમત કયા ઉસને બદીલો જાન.
દહનસે કાડ દી એક શૈ મેરે તઇં, કે ભુક ઓર પ્યાસ ચંદ મુદ્દતલગે નઇ.
કહા મૈંને મુજે કીસ તરફ જાના, કહ કીબલે તરફ હો જા રવાના.

હીકાયત ચૌથી દર બયાન તમીમ અનસારી.

ગુલામી કીસ સબબસે ચુપ રહા તુ, અભી તો દાસ્તાનભી નઇં કહા તુ.

અભી યારોકે દીલ કીસ્સેભીતર હયેં સભી સુનનેકો સામેઅ મુંતઝીર હેં.
સુખનકીગરદને,શૈતાંકો ઝડ લાત તમીમઅનસારીકીચોથીઅબકેહબાત
તમીમ અનસારી બોલે યા અલી મૈં ચલા કીબલે તરફ સી મુરગસે મેં.
ચલા કઇ રોઝ ઉસ જંગલકે ભીતર કે દેખા દુરસે ફીર એક જનાવર.
વો અયસાથા બડાજયસા પહાડએક કેજાંહોજાય કબ્ઝ ઉસકી તરફદેખ
ન ઉસકા સર ન ઉસકાપાંવના હાત ન ઉસકા મુંહ નથા વો બોલતા બાત.
નપુસ્ત ઉસકી ન પરઉસકે ન ઉડતા ચલાઆતા હયે વો લડતાહીલુડતા
ગુલાટાં ખાતાખાતા મુજ તલકજબ મૈં ઉસ્સે ડરકે હૈરતમેં, રહા તબ
કહા ઉસને તમીમ અનસારી બોલો મુજદેખે સો કયું હૈરત રહે હો,
ખુદા પેદા કઇ મુજસે કીએ હંયે કે ખેલ ઉસ રબકી કુદરતકે બડે હેં.
સુખનઉસ મુરગકે યું મૈં સુને જબ હુવા બેહોશ ગઇ મેરી અકલ તબ.
અલી પુછે તમીમ અનસારીકે તઇં કે ઉસકા નામ તુમ પુછેહો યા નઇં
તમીમ અનસારી બોલે મૈં ન પાયા અલીને નામ તબ ઉસકા બતાયા.
કેસુનયો દાબતુલ અરઝઉસકાહૈ નામ કયામતમેં ઉસે સોંપેંગે એકકામ.
કે જો હોવે મુનાફીક મોઅમીનામેં જુદા કરકે લેજાવે દોઝખોંમેં,
તમીમ અનસારી બોલે તબકે બેશકકે આમન્ના અયશાહે જીન્નોમલાયક
ગરઝ મૈંનેકહા મુજ રાહ બતલાવ કહા ઉસને કેતુમ કીબલે તરફજાવ.

હીકાયત પાંચવા દર બયાન તમામ અનસારી

ગુલામી લે સુખનકા હાથ ભાલા કે હો શૈતાનકા જી લેનેવાલા.
લગાશૈતાનકી એક ખાખમેં હુલ કેજાવે અપની સબ શૈતાનગી ભુલ.
સુખનકે કસ્દકી ઝંઝીરકો સાંધ બઝીંદા કરકે અબ શૈતાનકો બાંધ.
સુખનકે ગુરઝ અબ શૈતાનકો મારદીલે ગફલતઝદા તા હોવે હુશયાર.
તુબોલ અયસાકે શૈતાં કુછસઝાપાય કે ઇસમજલીસસે શૈતાંકીસોજડજાય
કે અબ શૈતાકે મુંહપર ખાક તુડાલ ઝમાનેકા સુનાદે સબકો અહલાલ.
પડો કલમા અય યારો બાદીલો જાં બરકત કલમેકી સે ભાગે શૈતાં,
અઝીઝાં છોડદો દુનયાકી ગુફતાર સુનો પન્જુમ હીકાયત હો ખબરદાર.
તમીમ અનસારી બોલેયા અલીજબ ચલા કીબલે તરફદેખા મૈં કયાતબ.
થી એકતો દીલમેં મેરે સખ્તહયેબતકે મૈં ફીર ઓરભી દેખીમલામત.
ચલા ચંદરોઝફીર મૈં હોકે હુશયાર વહાંપોહંચા કેજાં થા એકબડાઝાડ,

ગયા ઉસ ઝાડકે નઝદીક મૈં જબ દેખા ઉસ ઝાડપર એક સખ્સકો તબ
નીપટ પુર હૈબતો ચકચ્ચસ્મ થાકુર લગાડર મુજકો તબમૈં ખીસ ગયાદુર.
અગર મૈં દુર ઉસ્સે ના સકતા તો શાયદ જાન મેરા રેહ નસકતા.
દેખું તો ઝાડસે મઝબુત કરકર જડા હયે આતશીં ઝંઝીર ભીતર.
પુછા ઉસને કહાંસે આએ હોતુમ કહા ઉસકો મૈં હાલ અપનાઉસીદમ.
ફીર ઉસહી શખ્સને પુછા મેરે તઇ કે દુનયામેં હરામ હોતાહયે કે નહીં.
ભી કાઝી રીશવતાં ખાતકે યા નઇં બચે બાઝી રવા કરતે કે યા નઇં.
વે હાકીમ અદલભી કરતે કે યા નઇં ગરીબોંપર સીતમ હોતે કેયા નઇં.
કફર ઇસલામપર ગાલીબ હૈયાનઇ મુસલમાં પૈસેકે તાલીબ હયેયાનહીં.
પટે રખ દાઢી મુંડવાતે કેયા નઇં શરબ ઓર ભંગભી પીતે કેયા નઇં.
કુરમ સાકાંઘોડે ચડતે કેયા નઇં નજીબ અશરાફ દુખ ભરતે કે યા નઇં.
દરોગ ઓર ગીબતાં ચલત કે યાનઇં વો કુટનીકે કહે ચલતે કે યા નઇં.
કહે પર ઝનકે ચલતે હૈં કે યા નઇં હદીસ આયાતપર ચલતે કે યા નઇં.
ચલન ઓરતકા પકડે હૈં કે યા નઇં. વો બુરકા શરમકા ઉખડાકે યા નઇં.
દુલહનકા કુફલ અબ ટુકાકે યા નઇં વો અસમતકા ઘડાફુટા કે યા કઇં.
ખસમકે દાવ બતલાતી કેયા કઇં અપસકો નંગ્યાં બતલાતીં હયેંયાનઇ.
હરએકકો દેખ લલચાતી કે યા નઇં બહેન ભાઇ કને સોતે હયેયા નઇં.
બીગાને મરદસે હંસતી હયેંયાનઇ વોહલતલ આપમે કેહતીહૈંયા નઇં.
સીના બંધખોલકર ચલતીહયેયાનઇ બહુપરતોહમતેં ધરતી હયેયા નઇં
અપસ દામાદસે ચોકી હયે યા નઇં. વો પરદાગારીકા ચીને હયે યા નઇં.
ન્હનીલડકી પીસરજનતીહયેયા નઇ મરદસે લડકેબાહેર આતીકા નઇ
ગલયોંમેં લડકે સમજાતીહયેયા નઇં રીઝાવી બાતકો સુનતીહયેયા નઇં
નનંદઓર સાસસે લડતીહયેયા નઇં ખહ્મકો જુતીયાં જડતીહયેયા નઇં
કહોદુનયાકાસબતુમમુજકોહવાલદેખુશખબરીરખોતુમમુજકોખુશહાલ
કહા મૈંને કે જો તુમને કહા સબ ચલી હયે ચાલ દુન્યામેં થકી અબ.
યે સુનકર યા અલીવો હોયગા ચુસ્ત ચકાચક ખાઇતડપીયે ઝબરદસ્ત.
કડકકરઉસને એક નઅરા કયાતબકે બસ વઅદા મેરાપુરા હુવા અબ.
મૈં અબ કીસ વાસ્તેબંધા રહું યાં કરૂં જલદી સવારીકા મૈ સામાં.
અયસા તડપા કે ધુજાઝાડ થરથર નથી કુછ દેર ઉસકે છુટનેપર.
અયસમેં એક મલક આયાફલકસે ડરા વોશખ્સ તબ ઉસકી ધમકસે.

થા ઉસકન આતીં એકગુર મૈજુદ થા ચેહરા નુરી બહોત ખુશનુદ.
ફરસ્તેને જો દેખાઉસકા યેહ તૌર ગઝબસે ફીર જકડકર બાંધ ફીલફીાર.
ઊસે એક ગુફે આતશકા લગાયા બંદીવાં કરકે ઝાડ ઉપર બીઠાયા.
ફરીશ્તા તબ મુજે કેહને લગાયું કે તુમને'ઇસ તરહ ઉસકો કહા કયું.
ખબરનહીં તુજકો યે કાનાહૈદરજજલ અભીપૈદા કીયા થાઇસનેજંજાલ
અભી યે છુટકર દુન્યામેં જાતા મુસલમાનોંમેં યે ફીરના ઉઠાતા.
યે કેહનાથા દુન્યાંમેં અથન હયે હદીસ આયાતયર સબકા ચલન હયે.
ડરા મૈં યું ફરીશતેને કહા જબ મુજે રસ્તા બતાકર વો ગયા તબ.

હીકાયત છઠી તમીમ અનસારીકી.

ગુલમી ચડ તુ કીશ્તીપર સુખ નકી ખબર રખ દરીયાકે પવનકી.
સુખનકે બહરકાનહીં હયેકંઇ તાગ કેઇ આબાહયેઓરઉસમેંહયે આગ
જોહોવેઆગ ઓરપાનીકા ગભ્વાસ તો પાવે ઉસકોશીકુછ રાહેધરખાસ.
જોઇસ દરયામેં કોઇ હીમ્મતકો હારા તોફીરવોભી સમજડુબા બીચારા.
તુ દીરકે બાદબાં દે ખોલ સારે કે તા લગાવે જહાદોસે કીનારે.
ઉસી દરીયામેં શૈતાંકો ડુબાવે તુ ઉસ દરયાસે જલદી પાર જાવે,
તીલાકર અયમ્રીહરનતકો બગારતબયાં મજલીસમેં કર છઠી હીકાયત.
અઝીઆં તુમ સુનો કદ દીવકોહાઝીર ખ્યાલે દુન્યવી દીલસે ભુલાકર
તમીમ અનસારીબોલ યા અલી ફીર સુનોતુમ કયા ગુઝરતીહયે મેરેસર.
હુવા જબદફઅ મુજસેકાના દજજાલ મૈં ફીરચલનેલગા બાખસ્તાઅહવાલ
ચલું દીનકો નીપટદહેશત વ દુખમે રયનભર સો રહું ઝાડોં તલે મૈં
ખુદા કનયું દુઆ માંગુ મૈં હરઆન કે યારબ કબ્ઝ કરલે અબ મેરી જાન.
બલાસે સાંપ બીચ્છુ કાટ ખાવે વ યા કોઇ બાગ મુજકો ફાડ ખાવે.
યુંહી કઈ દીન ચલા બા દીદએ તર પહાડ ચકથા વહાં પોહચા મયેજાકર
વહાં દેખુંતો એક દરયા રવાં હયે કે આલીશાં પહાડ યક ઉસ મકાં હૈ.
વલૈકીન વહાં પરી દેકા ગુઝર નઇ પહાડઓર આબબીન ચીઝેદીગરનઈ.
ચલા ઉસ પહાડકે ઉપર મૈં ઉસઆન વહાંદેખુંતો હયે યેક ઝાતેઇનસાન.
ઇ બાદતમેં વો હયે મશગુલ બાદીલ બડે કોઇ અલી અલ્લાહ થે કામીલ.
બડી નુરાની દાડા મરદે બુઝરગ અદબસે ઉનકે મૈં આગે ગયા ઝુક.
નીવડકે મંયેને કી તસલીમ ઝુકકર વો હયેં દેખે મુજે દે મુંહ ફીરાકર.

ઝબાને ખુલ્કસે વો મુજસે બોલે કે ગોયા હુવમેં શકકરકો ઘોલે.
મુજે પુછા કે તુમ આએ કીધરસે બયાં સારા કયા મેંને ઉન્હોંસે.
મેંને પુછા અદબસે ઉનકે તઇયું કે હજરત આપકી ગુઝરાન હયે કયું.
પહાડ ઉપર થા એક કોતર કીનારા કહા મુજકો કરો જાકર નઝારા.
ગયા કોતરમેં કયા દેખા મૈ ઉસઠોર કેવાં એક બાગ હયેજન્નતસા પુરશોર.
રવાં પાનીકે ચશમેં ઉસ ભીતર હયે હઝારોં જીન્સકે મેવે લગે હયે.
કીતેક મેવે વહાંસે તોડ ખાયા હુવા દીલ ખુશ બહોત આરામ પાયા
તમાશા દેખેકર ઉસ બાગકા મયે વો જાં બેઠેથે ફરી આયા વહાં મેં.
મુજે પુછા કે દેખે રબકી કુદરત કહા મેંને કઈ દેખી હયે. રહમત.
કહા ઉસ બાગકે મેવે મયે ખાકર સદા કરતા હું શુકરે રબ્બે અકબર.
મયે ફીર પુછા કે હજરત ઇશ મકામેં લીબાસે તન સો આતા હયે કહાંસે
કહા મુજકો કે એક કીશતી ઝે દરયા મહીંને છેકે બઅદ આતી હયેઈસ જા.
જો ઉસ કીશતીમે હોતેહયે મુસલમાં સોલંગર કરતે હયે ઈસ જગા હરઆં
ઉતરકર આત હયે મુજપાસ વો ચલ મુજે દેતે હયે લાકરસુફો કમ્મલ.
ઉસે સીકર પહેનતાહું મયે પોશાક હુઆ દેતાહું ઉનકો બા દીલે પાક.
તબ ઉનકા રબ લીજાતા હયે સલામત લીબાસ ઓર કુતકી હયે હકીકત.
રહા મૈં ઉની ખીદમતમેં કીતે કરોઝ કેવો કીશતીવહાપોહંચી હયેએક રોઝ
કયા કીશતીને આ લંગર કીનારે વહીં મીલકર મુસલમાં આયે સારે.
યુંહી કુછ કમલ્યાં ઓર સુફ્સાદી વહીં ઉસ મરદે બુઝરૂગને હુઆ દી.
કહા ફીર મરદ બુઝરૂગને કે યારાં યહાં એક આએ હયે મરદે મુસલમાં.
યહાંસે અપની કીશતીપર બીઠાકર ઉતરો ઉનકા ખુશકીમેં લીજાકર.
મુજે સારે મુસલમાં પ્યાર કરકર વહાંસે લે ચલે કીશતીકે અંદર.
ઉઠા કીશતીકા અપને વહાંસે લંગર રવાં હુઇ કીશતી ઉસ દરયાકે અંદર.
સુનો ફીર યાકુદરત અલી ઈલાહી સુનો મેરે નસીબોંકી તબાહી.
વો કીશતી કઅર દરયામેં ગઇ જબ ઉઠી અબદે મુખાલાફ યકબયક તબ.
ઉઠા વહાં યકબયક તુફાન અંધાર પો કીશતી જા પડી ઘેરેમેં યકબાર.
લગે રોને ગલે મીલ મીલકે સારે અજલમેં આગએ સબકે સીતારે.
યકાયક હોગયા સારોંકા દમ નરમ હુવા બઝાર મલકુલ મૌતકા ગર્મ.
પહાડ એકથા બડા દરયાકે અંદર થા આધા અંદરઓર આધાથા બાહાર
ખાઇ કીશતીને ઉસપર જાકે ટકકર લગી દસ્તે કઝાકી છક્કર.

લગા કેહરે ઇલાહીકા તમાચા વો કીશતી ગરક હોગઇ ઝેરે દરયા.
હુએ સબ ગરક ઉસ દરયાકે અંદર કીસીકા કુછ ચલા નઇં ઉસ મકાંપર
મગર એક આગયા તખ્તા મેરે હાત બહા ચાલીસ દીન તકમૈંઉસીઘાત
દેખો તુમ યા અલી યે રબકી કુદરત રખા દરયામેં વો સુજકો સલામત
ઉન ઇબરાહીમકો કુદરતસે બચાએકે જબ નમરૂદને આતશમેં ભાએ
ઉને યુસફકો કુએમેં સંભાલે કે જબ ભાઇયાંને મીલ કુએમેં ડાલે.
સભાલા ઉસને યુનુસકે તઇં કયું કે જબ મછલીં નીગલ ગઇથી ઉન્હોંકુ
દયા ઉન નુહકો કોશતીકીં હીકમત કે જબ ભેજાથા રબ તુફાંકી ઝુલમત
ઉને મુસાકો રાહ દરયા બતલાઇ કે જબ ફીર ઉનકીથી ફોજ ચડઆઇ
રખા શદદાદકો ઉસને અમાનત જો દરયામેં જની તખ્તેપે ઓરત.
મુજેભી તખ્તપર ઉસને સંભાલા કે દીન ચાલીસ પીછે નીકાલા.
વોહી બંદોકાભી જગમેં નીગેહબાન અલી બોલેક વો અયસા હયે સુબહાન

હીકાયત સાતવી તમીમ અનસારીકી.

ગુલામી બોલકયાગુઝરીફીરઆખર સુખનચુનચુનકલાજુંદુરરો ગોહર.
તુમજલીસમેં બીખેર અબલાલોગોહર લગા રોતાંકા લઅનતકા તુ થથર
કરેગાં કબતલક રોતાંકી નાલીશ યે મુઝી તો અઝલસેહયેગા સરકશ.
સુખનકા સુરાત દે ઉસકે દહનમેં હિકાયત સાતવીં અબલા સુખનમેં.
સુનો અય દોસ્તાં પાકીઝા મઝકુર મોહેબ્બત દીલસે દુનયાકી કરો દુર.
તમીમઅનસારી બોલે યાઅલી અબ સુનો ફીર કરકે કયા હયે કુદરતે બર
મુજે જબ હકને દીખલાયા કીનારાહુવા થા મૈં તભી જીસે અવારા.
તો ચલનેકી નથીકુછ મુજમેંતાકતગરઝ જું ત્યુંચલા કીતનીક મુદદત.
કે ઇસ જંગલકે દાયમ મેવે ખાતા ચલા જાતા સરોંદે આહ કરતા.
કીતેક દીન ચલતે ચલતે ઉસ મકાંપરરયનકે વક્ત મૈં બેઠા જો ઝુકકર.
નઝર આઇ મુજે કૂછ રોશાની દુર બરસ્તા થા ગોયા અલ્લાહકા નુર.
મૈં સમજાદીલમેં વહાંકુછહોગી બસતીકઅયસી રૌશનાઇમુજકોદીસતી.
સુબ્હોક વક્ત વહાંસે ઉઠ ચલામૈં ઉસી જગતીન દીનમેંજા મલા મયે.
વહાં દેખું તો કોઇ પાયા ન ઇનસાં ઝમીં હયેસાફ જુરૌશન ગુલીસ્તાં.
હઝારાં જીન્સકેહયે લઅલલો ગૌહરહયે ઉનકી રૌશની કઇકાસ ભીતર.
મુજે લઅલો જવાહેર ખુશ લગેજબ કીતેક મોતી વહાંકમયેંલ્યા તબ.

મૈં લેકર અપને દીલસેકહને લાગાઅલી હીરાસેહવાહયે તુજ દુનયાકા
કે તુ અયસા ગીરફતારે મુસીબતતોભી હાલમેં તેરે દુનયાથી ઉલફત.
જવાહેર વહાંકે વાં મગેં ડાલદેકરચલા વહાંસેમંયે અપની રાહલેકર.
ગુલામી યાદકર મઉલા અલી કાબજા સોઝે સુખનથી બાંસલીકા.
કે તા આવાઝ મુનકર ભાગે શૈતાનનો કીસ્સેકા યારો બા દીલો જાન.
તુ મજલીસમેંસે શૈતાંકા હટાદે સુખનકા અઝદહા ઉસકો કટાદે.
કે આતશ જા લગેશૈતાંકી જાંમેં હીકાયત આઠવીં અબ લા દહાંમેં.
યમીમ અતસારી બોલેયાઅલીબાતસુનો ફીરકર જોહોતા હયેખ્યાલાત.
ચલા જાતાથા મંયે બાખૌફો દેહશદ કે યક મયેં દુરસેદેખી મલામ્મત.
બહોત ગુસ્સે સતી કરતાં ખંગારે ચલા આતા હયે વો કહ્લા પસારે.
મયેં ઉસકો દેખ ડરકર ખુબભાગા વલૈકીન વો મેરેપીછે હયે લાગા.
કહાંભાગું મયેં ઉસક કાલીબલાસે પનાહ ઉસવક્તમયેં માંગા ખુદાસે.
કે યારબ દુરકર મુજસે યેઆફત નકર ઇસઅઝદહાકી મુજકો ઝયાફત.
યહાં લગ ઉસને મુજકોલે મીલાયા કે મંયેને ઝદગીસે હાથ ઉઠાયા.
પરી મુજકો પડાયાથા ઇસમ જો બરકકતસે ઉસી ઇસ્મકે ટલા વો.

હીકાયત આઠવીં તમીમ અનસારીકી.

ગુલામી બોલ ઇસ કીસ્સેકોફીર કરતમોમઅનસારીપરગુઝરીકયાઆખર
દો બૈતાં કીસ્સે અપને તુ કહે જા વલૈકીન હરઘડી તુ ચુપ ન રેહ જા
યેચુપ રેહના તેરા હયેગા કયામત કેફીર મજલીસમે હોજાતીહૈગી બત
કુછ અબ શતાનકેજલનેકી ગતકર બસ અબ કીસ્સાઝીયાદાતુરમતકર
સુખનકે ઝાડ અયશે શોઅલએ ઝાર કે હો શૈતાન મી જલબુલકે અગાર
ખુલાસા દીલસે અબ કીસ્સેકેતઇબોલ હીકાપત આઠવીકેદરદોઅબખોલ.
અઝીઝાં દોઘડી કોઇ ઉગયો મત સુનોતો કયા અજાયબ હયે હીકાયત.
તમીમઅનસારી બોલે યાઅલી મૈં બચાજીસ દમમે ઉસ કાલી બલાસે
મૈં ભાગા ચાર દીન લગ ઉસકે ડરસે ન ઉસમૈ જાગહકો દેખા ફીરકે પીછે.
અયસા દોડા કે બેદમ હોગયા મૈં પડા બેઝાર હોકર ઝીંદગીસે
મૈં ઉસકે ડરસે ભાગા ચારદીનલગ નદેખાફીર મૈંજબપોહંચા ઉસીજગ
પડા એક ઝાડકે નીચે મૈં જાકર દુવા મંગને લગા હાથાં ઉઠાકર.
મૈં યારબ મુજમેં કુછ તાકતરહિ નઇ ભલાહયે મૌત અબ આવે મેરેતઇં.

લગા તસ ડાવે જમને દોડને મૈં લગા ઝાડોં તલે સર તોડને મૈં.
કેવહાંએકશખ્સઆપોહંચાવયસેમેંકયા મુજકો સલામ ઉસને અદબસે.
યકાયક આગયા અઝ ગૈબ સીતી અજબ કુછ શીકલ ઉસકી ઝુંબદોતી.
જવાં થા મુત્તકી બા સુરતે પાક અમામા સર ઉપર પાકીઝા પોશાક.
વોબોલાઅયતમામઅનસારાઇસઆન અબસખોતેહો યાંકીસવાસ્તે જાન
કરો ખુશહાલ દીલકો આશકારા કે હોવે ભાઇ તુમ પર રહમતે રબ.
યે ખુશખબરી મૈં સુનકર યું કહાતબકે ઘરનજદીક આ પોહંચા તુમ્હારા.
યે ખુશ બકતીકો તુ મુજકો ખબર દી મેરે દીલકી ગમી સબ દુરકર દી.
મુજે ઉસ શખ્સને યું કર કહા તબ કે તુમકોઘર અભી પોહચાઉ મૈં અબ,
દીગર એક મુલ્કકી દુંગા હુકુમત કે યંદ મુદ્દત કરોગે અયશો અશ
વલેકીન મેરે કહનેપર ચલોગે જો મેરે કૌલસે તુમ ના ટલોગે.
કહા મૈને કે જો ફરમાવોગે તુમ મૈં ઉસસે મુંહ ન ફેરૂંગા સો યકદમ
સુનોતુમ યાઅલી કરતા હયે વોકયા કહા મુજકો ખડા રેહ તુ ઇસી જા.
કહીંસે જાકે લાયા ન્અમતેં ખુબ દિગર એક કુઝા આબેસરદ મહબુબ.
કઇ દીનસે ભુકા જો કુછ અથા મંયે વો ખાના ખુબસા ઉસદાનયખામૈં
ખીલા કર મુજકો વો ફારીગ હુવા જબ મુજે વો પુછને લાગા વહાં તબ.
કે વો એકરૌકે ટુકડેકા ગીરેહ ટાલ દયા મુજ હાથમેં ઉસને ઉસી હાલ.
કહા ઉસકો રખો બાજાન ઔરદીલકેજબઆકર પડે કુછ મુજપે મુશકીલ
મંયે મરજાઉં યા જલજાઉ કીસાઠોરતો મુજપર મારયોયે ગીરહફીલફોર
સંવજીતા હોઉંગા ઉસહી ઘડી તબપસ અપના મુદદઆબરઆવે ગાસબ
કરૂં કયા યા અલી મતલબથા ઉસમેં જો વો કેહતા ગયા સોહી કયા મૈં.
કહા મુજકો ફીર કાયમ હો સુખનપર કહા મૈને કે કાયમ હું મુકરર.
યકાયક લોટપોટ હો ઉસ મકાંપર બના એક મુર્ગ ઘોડેકે બરાબર.
કહા મુજકો કે હો અસવાર મુજપર કહું કયા ડરકે યડ બૈઠા મે ઉસપર.
કે મુજકો લે ઉડા મીસલે હવાઈ હવા એ આસમાં મુજકો બતાઈ.
ઉડા કઇ દીન હવાએ આસમાંપર પહાડ એકથા બડા કોઇ ઉસ મકાંપર
વહીં ઉતરા વો મુજકો લા બીઠાયા ગયા આ ગી ઘડીકે બઅદ આયા.
કહા ફરી મુજકો કાયમ હો બચનપર કહા મૈને કે કાયમ હું મુકરર.
કે ફીર વહાંસે મુજે લેકર ઉડા વો ઝમીકા સટ ગગન ઊપર યડાવો,
વહીં ઉતરા કે જાથા એક બડાગાર ન સબ્જેરાતઔર કઇદીનકા આસાર

કીતેક મુદ્દત અંધેરેમે ચલા વો અંધારેસેભી કઈ દીનકા ટલા વો.
ઉજાલેમેંભી મુજકો કઈ ચલાયા અઝીમુશ્શાનભી દરયા એક આયા.
કે ફીર ઉસનેભી ઉસ દરયાકો છોડા કે આલીશાન એક આયા જઝીરા.
બહોત ઉંચા મકાંથા ઉસ જગામેં કે વો કરતાથા બાતાં આસપાસે.
મહેલ આગે ગયા વો દેવ જીસદમ જડાથા કુફલ દરવાઝેકો મોહકમ.
દેખા મૈં કુફલકે ઉપર યે ઉસ આન લીખાથા કલમએહઝરત સુલેમાન
કહા ફીર મુજકો હોકાયમ બચનપર કહા મૈંયેને કે કાયમ હું મુકરર.
કયા વો લોટપોટ કર શીકલ અસલી ફીર ઉસને કુફલપે રસ્સી જો મસલી
ગીરા વો કુફલ તબ ખુલકર ઝમીપર વો દરવાઝે મેં બૈઠા મુજકો લેકર.
વહાં દેખું તો કઇ હયે દેવ મલઉં ઉન્હો ચાહા કે ચટકર જાએં મુજકો.
દીખાઈ રસ્સીઉન દેવોં કે તઇં જબ સભોને અપને સર નીચે કીએ બત•
ગએ ર દવાઝએ દુયમપે જબ હમ વહાભી કઈ બલાયા દેખ ઉસદમ•
વહાં દેખે હઝાંગાં બીચ્છુ ઓર સાંપ ચડી દેખેસે મુજકો ધુજ ચૌર કાંપ.
ઉન્હોંનેભી મુજે ચાહા કો બીલગેં કે ફીર મારી રસી ઉનકોભી ઉસને
ઉન્હોંનેભીં વહાં નીચે કીએ સર કે દરવાઝેસી યુમપર હમ ગયે ફીર
સુનો ફીર યા અલી વહાંકી હકીકત કો વહાં કઇ રાઝસાં દેખે બ હૈબત.
હુએ કીર મુરતઈદ ખાનેકો સારે કે ફીર ઉસ શખ્સને રસ્સી જો મારે
ઉન્હોંને સર કીએ નીચે ઉસીદમ ગએ દરવાઝએ ચૌથેપે જીસદમ.
હઝારોં બાગ ઓર ચીતે ઉસી ઠાર હુએ વોભી હમેં ખાનેકો તયાર.
કે ફીર ઉસ શખ્સનેરસ્સી દીખાઇ વહાં સબને સો તબ ગરદન નમાઈ,
ગરઝ યું દેખે હમને સાતું દેહલાં અજબ કછ દેખેવહાંઇસરારે સુબહા
જહાં લગથે દરીંદે ઓર ગઝીંદે વહાં સબથે દરીંદે ઓર પરીંદે,
ગએ દરવાઝએહફતુમમેં જીસવકતવહાં દેખાબીછા હયેએક બડાતખ્ત
હઝારાં દુરરો મરજાંલઅલો ગોહર ઝડે હંયેતખ્તપર કઈકઇહુનરકર.
કહું કયા યા અલીઉસકી હકીકત સંવારા થા ઉસે અઝ દસ્તે કુદરત.
જવાં એક ખુબરૂસૈયાથા ઉસપર સો જમના હાથ એક સીનેકે ઉપર,
થા ચૌધવીં રાતકાજું માહેતાબાંથા ચેહરા મીસલે ખુરશીદે દરખ્શાં.
કરૂં કયા ઉસકીખુબીકા બયાં મૈં સુખન આતા નહીં મેરી ઝબાંમેં
સીરાનેશમઅ એકરોશનથી પુરનુર અજબ થાઉસજવાંપરનુરકા નુર.
અજબ ઉંગલીમેં એક અંગુશતરીથીનજાનું ગોહરાથી યા મુશાતરીથી.

નગીને ચારથે ઉસમેં બરાબર ગોયા ચારૂં સીતારે થે સરાશર.
થે ચારૂં પાએ આગે અઝદાહ ચાર વો ચૌકીમેં જવાંકે થે ખબરદાર.
સુનો ફીર યા અલી ઉસશખ્સકી બાતમૈંપુછા ઈસકો કયા હૈંયેખ્યાલાત
કહા ઉસને કે જો લોટે બઈશાં સો પાએ હૈં વફાત હઝરત સુલેમાં,
જો યહાં દેખે અપન કઈ કઈમીલામત સો હૈં ચોકીમેં ઉનકે તાકયામત.
મેરે વો ઔરકે આગે સભી પસ્ત મૈં સારોંમે બડા હુંગા ઝબરદસ્ત.
મૈંઈતની મેહનતા ખીંચા હયેજોઅબસો ઈસ અંગુસ્તરીકે વાસ્તે સબ.
કહા ઉસને કેમ યે લેતાહું ઈસઆન કેતા સબ માનેંગેમેરાહી ફરમાન,
કહા મંયેઉસકોતુકરતાહયેકયાબાતયેપયગમ્બર હૈહક સુબહાનકી ઝાત.
કહા રૂતબા ઉન્હોંકા ઓર કહાં તું તરક કરદે ખ્યાલે મુનકરીકું,
યે સુનકર યા અલી બરહમ હુવાવો મુજે રધુરકી બતાનેકો લગા વો,
કહા ઉસને કે તુમકો કયા હયેતકરારજો તુમકોમૈંકહુંસો તુમ કરોકાંર
કરૂં કયા ઈસ જગહ લાચાર થા મંયે દીલ અંદરડરકેચુપ હોકર રહા મૈં.
દીયા રસ્સી કા ટુકડા મુજકો ઉસદમ કહા મૈં જલ મરૂં તો મારયો તુમ.
દેખો તુમયાઅલી ઉસકા બયાં અબ ઉને જબ દાવ અંગુઠીપર કયા તબ.
યકાયક ગૈબસે ઉસપરગીરી આગ કેજલકર જીસ્મઉસકા હો ગયા ખાક.
મંયેઉસકી ખાકપર રસ્સીજડીવો કે ફીર જીતા હુવા હે ઉસ ઘડી વો.
કહા મુજકો કે કાયમ હો બચનપર કહા મૈંને કે કાયમ હું સુખનપર.
અંગુઠીપર લગાયા ઉસને ફીરલાગકે ફીર વોશખ્સજબલગહોગયા ખાક.
કે.મારી ફીરરસ્સી ઉસપરમંયેફીલફૌરકે ફીરવો હોગયા જીતાહી ઉસઠૌર.
કહા ફીર મુજકો કાયમ હોબચનપર કહા મંયેને કે કાયમ હું મુકરર.
કેફીર ઊસને અંગુઠીપર કયાજસ્ત કેફીરવોહોયગા જબલગકેતબપસ્ત.
કે ફીર મારી રસી મંયે બારેસીયુમ કે ફીર વો હોયગાજીતા ઉસી દમ.
કહા મુજકો કે તુમપર રહમતે રબબસઅપના મુદદઆનજદીકહયેઅબ.
તુમ્હારે ઘરકો પોંહંચાઊં ઈસી દમ દીગર એક મુલ્કકાકરદું મૈં હાકમ.
કહા મુજકો કે કાયમ હો બચનપર કહા મંયેનેકે કાયમહું સુખનપર.
ઉને ચાહા કે ફીર લું મયે અંગુઠી કે ઉસપર ગૈબસે ફીર આગ ટુટી.
મૈં ચાહા મારૂં ફીર બારે ચહારૂમકેહુકમેરબસેઆએજીબરીલ ઉસદમ.
કહાસુજકોતમીમઅનસારીખબરદારયેરસ્સીમારયોમતદેખોઝીન હાર.
હુવા યે શખ્સ ફીનારે જહન્નમ તુમ્હારે દીલમેં સચથા તો બચેતુમ.

ખબર નઇ તુજકો યે હૈ દેવબદઝાત યે રખતાથા જુદીઆપનીકરામત.
થે ઇસકે તાબએ કઈ દેવ પરયા ન થા એ તાબએ હઝરત સુલેમાં.
ઇતાઅતસે સુલેમાંદે વો કાફીર સદા સરગશ્ત રેહતાથા વો બાહેર.
ભી જાદુકી અંગુઠી ઉસકને થી અંગુઠીકી કરામત ઉસ કનેથી.
સુલેમાંકી અંગુઠીકો ચુરાને મંયે આયાથા યહાં મારા ખુદાને.
કહા મુજકો અંગુઠી ઉસકી લોતુમયેદેવઓરપરયોંપરગીલીબહહોતુમ.
અંગુઠી મુજકો જાદુકી વો દેકર ચલે જીબરીલ મુજકો બહર લેકર.
કહા કીબલેકી જાદુ બજાવો તુમ અબયેકહકર આપવહાંસેઉડચલેતબ.

હીકાયત નવ્વીર બયાન તમામ અનસારી

ગુલામી ટુક યહાં હીમ્મત પકડ જા સુખનકે મહેલપર તુ જલ્દ ચડજા.
સુખનકે ગંજકી સંદુક દે ખોલ નીકાલ ઉસમેંસે હીરાઅબ તુબેમોલ.
થોડે થોડે અઝીઝાંકી નઝર કર દીગર શૈતાંકા મજલસસે બદરકર.
તુ બોલ અયસા ગૌહર બાહકીસ્સા કેથોડાબહોતપોહંચે સબકોહીસ્સા.
થકા હોવે તો પી એક જામ પાની પીછે કહ કીસ્સા તુ દુરરે મઆની.
દુરે બેમોલ મજલીસમેં બીખેર અબ હીકાયતનવ્વીકા મઝકુર કરસબ.
અઝીઝાં મોત્યોંસે ભરકે ખોલે કે ફીર આગે ગુલામી કીસ્સા બોલે.
તમીમ અનસારી બોલેયાઅલીતબસુનોતોકયાગુઝરતીમુજપેઆઅબ.
મુજે જીબરીલને જબ રાહ બતલાઇ ચલા જંગલકા ખાના ધાંસચોલાઇ.
ચલા મુદદતતલક મંયેઉસ જંગલમેં કે આલીશાન દેખા ફીર મહેલમેં.
મહેલ રૂપેકી ઇંટાંસે બનાથા ઊને ચુનેકી ગારીસે ચુના થા.
ગયા મે યેબોલબીસમીલ્લાહમહેલમેંકેએકલડકીકાદેખાખુશ શીકલમંયે.
મીયાના ઉમ્રમેભી ચારદા સાલ ન આવે માહે પુનમ ઊસકેતામસાલ
જમાલે દીદા અઝ હદદે બશર દુર શુનીદા અગ પરીના દીદા અઝહુર.
થા ઉસકે હુસ્નકી ગુલદસ્તા ખેલી ન દેખીથી કહીં અયસી શકેલી.
કરૂં કયા યાઅલી મંયેઉસકેઔસાફે વો ગંજે મારથી બે શીનો બેકાફ.
મુજેકરકરસલામમઓરબોલેયુંકરતમીમઅનસારીકયાગુઝરી તુમનપર.
જો તુમકો લેગયાથા દેવ મલઉં ઊને લે જા કહાં છોડા તુમનકુ
કહા મંયેને સુલેમાંકે પલંગ તલ ગયા વો દેવ ગૈબી આગસે જલ.
બોલી લડકી બહોત બેહેતરહુવા અબકહાથા મંયેનેભીઉસ દેવકો તબ.

કે પૈગમબર ખુદાકે હૈકે અય મલઊ ન રખ ઉનકી અંગુઠી પર નઝરતુ.
જો કોઇ પૈંગમબરોંસે લાવે મુનકીર તો લો બેશક હલાકી પાવે આખર.
મંયે ફીરબોલાકે કયું મુજકોપેહછાના બોલીદેખા હયેમૈં તૌરેત મ્યાના.
પઢીથી યું કે એક દુનયાસે દીદાર મોહમ્મદ મુસ્તફાકે હયેં સચ્ચેયાદ.
ફલાને રોઝ આવેંગે ઇસી ઠામ તમીમ અનસારી ઉસકા હોવેગા નામ.
વહી તૌરાતકા દીન યાદ આયા ખુદાકા શુકર જીસ તુણકો દીખાયા.
મોહમ્મદકા મુજે કલમા પડાવો નજાતે આખરત મુજકો દીખાવો.
મૈં ઉસકો યા અલી કલમા પડયા નબીકે દીનકા શેવા બતાયા.
મૈં ફીર પુછા કે તુ ઇનસાંકી દુખતર પરી દેવોંમેં તુ આઇ હયે કયું કરે.
બોલી લડકી કે મેરા બાપ એક શાહ ફલાને મુલ્કકથા ઉસકે તઇ જાહ.
સુલેમાંકે મહેલમેં ગુલ હુવા જો લે આયાથા મેરી માકો ફીદા હો.
લે આયા દેવ જબ ઇસમહેલ ભીતર મંયેથી પરે દીનોં તબ પેટ અંદર.
યહાં જબ જન રહીં મુજકો મેરી માં મેરી માં મરગઇ મુજકો રખીયહાં.
થે તઅબે ઉસકે જીતને દેવ પરયાં સો મેરે હુકમમેં સબકર દયાં થ્યા.
કહા ફીર યા અલી લડકીકો મૈં યું કીતી મુદદતસે સરગરદાન મંયે હું.
મુજે કઇ રાહ ઘર જાનેકી બતલાવ કહી લડકીકે મેરે સાથ તુમ આવ.
બોલી લડકી કે હૈ સો બરસકી રાહ યસુનકરફીરમંયેમારાનઅરએઆહ.
કહાંપોહચુંગા મૈં રાહ સોબરસપર મંયે ધુલ જાઉંગા ઉસહીરાહઅંદર
વો લેગઇ મુજકો તબ એકદેવકેપાસ નીપટવોદેવથાપુરખોફ વીસવાસ.
અયસા વો દેવથા બદઝાત મરદક કે જો દેખે વો મરજાવે બીલાશક.
બોલા વો દેવ ટુક મંયે કામકા હું ગરઝ બંદા તુમ્હારે હુકમકો હું.
જહાં ભેજો વહાં આંખોંસે જાઉં તુમ્હારે હુકમસે કયું મુંહ ફીરાઉં.
ગરઝ જ્યું ત્યું મંયે અરસા એકદીનકે લે જાઉંગા મદીના ઘરમેં ઉનકે.
મુજે વોહદેવ યેલડકીકરકેઅસવાર વીદઅ હોકરગઇવો અપને ઉસડાર.
સુનો ફીર યા અલી ઉસદેવકી બાત હવાપરલે ઉડા મુજ દેવ બદઝાત
ગગનપર જબ ચલા લેકર મેરે તઈવહાં જાકરકે મુજકો ડાલ દે કઇ.
બહોત કરને લગા સખતી વોબદઝાતવલેકીન વો અંગુઠીથી મેરે હાત.
દીગર વો ઇસ્મ જો અવ્વલ બતાયા જો મુજકો ઉસ પરીનેથા સાખીયા.
ચલા નઇ ઝોર ઉસદેવે લઇંકા કે ફીર દેખા વહીંપર એક દરીયા.
કીનારેપર સોનેકા પહાડ થા એક ગીરા વો દેવ તબ ઉસ કોહકો દેખ.

કહાયાં હયેબડા એકદેવ ઝાલીમ વોહયેઇસપહાડ ઓરદરયાકા હાકીમ.
જો જાએંતો અપન દોનોકો ખાજાએ અંગુઠી દેઉસે તોરાસ બતલાએ.
કરૂં કયા ઘરકો પોહંચીકી ખુશીસું અંગુઠી દીઉતારકરઉસકે તઇં યું
અંગુઠી લેકે મુજસે વહી બદબખ્ત મુજે વોછોડ વાંભાગા ઉસી વકત.
પહાડ ઉપર બહોત રોયા ખડા મયે કે રોતે રોતે ટુંક આગે ચલા મયે.
વહાંભી એક મલામતદેખી મેંજબગઇ મેરી અકલઓરહોશસી તબ.
જવાહેરકા તખતથા એકબડા વહાં બડાએક દેવબેઠાથા તબ ઉસ આં.
ખ્યાં ઉસ દેવકે ગર મયે બતાઉં તો ઇસ કીસ્સેકા ફીર છેડા ન પાઉં
અયસાતો થા કે કયા બોલું જબાંસે કે વો કરતા થા બાતેં આસમાંસે.
યકાયક તખત કે ઉડને લગા વો મેરે ખાનેકો આયા સુસતઇદ હો.
પહાડ ઉપરસે જંગલમેં પડા મયે જો ઉસકે હોલસે ડરકર ગીરા મયે.
ભરોસા ઝીંદગીકા કુછ અથા નઇં વલે હકને બચાયા બસ મેરે તઇં.

હીકાયત દસવીં તમીમ અનસારીકી.

ગુલામી કીસ્સા યે કબ હોગા પુરા સુખન યે કબતલક હોગા ઝહુરા.
તેરા ગંજે સુખન તો ખુટતા નહીં ઓર ઉય શૈતાકે સરપરટુટતી નઇં.
કર ઉસ શૈતાનકોમજલીસસે બાહરશીંતાબી કરદેઇસ કીસ્સેકા આખર.
અઝીઝાં સુનતેસુનતે છકગએ અબ જવાહેર ચુનતેચુનતે થકગએસબ
અઝીઝાં ગર તુમ્હારે ફીરતે હો સર તોબસ કીસ્સેકેતઇ બોલેંગે કલફીર.
હીકાયત દસવીં કોઅબદોરત સુન્યો મોતી થોડે બીખેરોહયે સોચુનયો.
અઝીઝાં અબ ઝરા ઘબરાઇ યો મત રહી થાડીહી અબ બાકી હીકાયત.
તમીમ અનસારી બોલેયા અલી ફીરપહાડ ઉપરસે જીસદમમૈં પડાગીર.
અયસાભાગા મયે ઉઠકે ડરસેગીરકરકે એક હફતેતલક દેખાન ફીરકર.
સુનોફીર યાઅલીઓરએકઅજાઇબદેખા એકમહેલમેં કોબલેકીજાનીબ.
અઝીમુરશાન મૈં દેખા મહેલ જબ ગયા ઉસ મહેલકે નઝદીક મયેતબ.
મહેલપર નુરકા બારાં થા જારી પડાથા કુફલ દરવાઝેકા ભારી.
દેખા તો કુફલપર અયસા લીખાથા કે મૌલા વો શરીક હેગા અકેલા.
રખાઅ યેબોલબીસમીલ્લાહઉપરહાતયકાયક ખુલગયાવોકુફલ ઉસઘાત.
અદબસે મૈં ચલા દરવાઝે ભીતર હઝારાં કોઠરી દેખી મૈં અંદર.
જવાહીર લઅલ મોતીસે બની થી સોને રૂપેકીં ઇટાસે ચુનીથી.

દેખાવહાંએક મહેલ સબસેજુદા મંયેસોતબઉસ મહેલકે અંદરગયમૈં.
અજબ ખુશબોઇસેસહનોં સકફથા અજબકુછઉસમકાં ઉપર શફરથા.
કે દેખા સહનમેંએક ખ્વાને ન્અમતધરાહયે ગરમ ભરકરતાઝા કુદરત.
એક આબે સરદકા કુઝા ભરા થા દીગર એક પાનદા આગે ધરાથા.
બહોતદીનસેમ ંયેથાભુખાસોઉસઆન ખાયા ખાનાપીયાપાનીચખેપાન.
ઉઠા ખાકરકે ફીર દેખું તો એક જા લટકતા હયે ઝરી તુકરેકા પરદા.
વો પરદા ખોલકર અંદર ગયા મંય વહાં દેખા એક ઇસરારે ખુદા મંયે.
જવાનાં હંયે કીતે લહુમેં ગલતાં લહુ જારી વલે કીસમે નહીં જાં.
મુએ રખકર સીરાને ઢાલો તલવાર ગોયાતાઝે અભીસોતે હંયેહુશયાર.
જવાનાં કે અજબ ચેહરેપે ગુલગુ વલેકીન થે ઝભી આલુદા પરખું.
કોઇકા પા જુદા કોઇકા જુદા હાત યે જાનો યા અલી કયાથા ખ્યાલાત.
મંયે ભાગાડરકે પરદા ખોલકર બાર દેખા બંદર ખડે હૈં ચાર અસવાર.
લગા ડરનેકો જબ દેખે ઉસીઠાર મુબાદા કેહવેં કયું આતા તુ ઇસઠાર.
બોલે ચારૂં તમીણઅનસારી ખુશહોગુબારે દરદોગમસેદીલકે તઇંધો.
બહોતનઝદીક આપોહચેહો તુમઅબકહા મૈંઉનકો તુમપર રહમતેરબ.
મૈં પુછા ઉનકો તુમહો કોન ઇનિસાં કે ઇસ જાગા ખડે હોગે બઇ સાં.
વો બોલે ચારોં હમ હૈંગે મલાયક નીગહબાં હંયે યહાં રોઝે જઝા લગ.
સુનો યેનુહ પયગમબબરકી જગાહે યહી અસબાબયહાં મહશર તલકહે.
જો તુમને ખ્વાનસે ખાઇહૈ ન્અમતસો યહાં ભેજાહયે હકને કરકેરહમત.
જો ભુખા બહોતસા આતાહયે ખાતા ન યે ખાનાં કભી ઠંડા હો જાતા.
હયેઆબેકૌસરઓરજન્નતકી ન્અમત યે રેહવેગીભરીયહાં તા કયામત.
જો તુમ દેખે જવાનાં લહુમેં ગલતાં સો અસહાબે નબી હૈંગે શહીદાં.
નબીકે સાથ કુફ્ફારોંસે લડકર શહાદત પા હુએ શોહદાએ અકબર.
સીપર શમશીરસે દર ઇસ્તેરાહત યે યું કેયું રહેંગે તા કયામત.
યે સુનકર મંયે બહોતહયેરત રહાતબ કે રબકે ખેલ સબ મુછે વહી રબ.
કહા ફીર યા અલી ચારોકે તઇં યુંકેઅબકઇ રાહતુમ બતલાવો મુજકુ.
સવારોંને મુજે ઇસ મહેલસે કાડ કહે કીબલેકી જાનીબ જાવો હુશયાર.

હાકાયત ગ્યારવી તમીમ અનસારીકી.

ગુલામી બોલ ખું. આલુદા બાતાં કે હો શૈતાનકે મરનેકી વાતાં.
ધ્યાને દીલસે શમશીરે સુખન કાડ યકાયક દૌડકર શૈતાનપર ઝાડ.

કે ઝખમી હોકે ઇસમજલીસસે ભાગે સુનાં યારોંકા કીસ્સા પડકે આગે.
હીકાયત ગ્યારવીઅબબોલ હંસ હંસકેતા મજલીસમેને ઝીયાદા બડેરસ.
અઝીઝાં ખીંચાકીસ્સેને અજબતુલ હીકાયત બોલતાહુ અબમૈં બેમુલ.
યકીંહયે તુમભીસુનતેસુનતેથકગએ પરઅબમેરેસુખનભીરાહલગગએ.
ગુલામી અબતેરીબકવાભી કઈ છોડ સુખનકે શેહદકી દેમરતબાં ફોડ.
તમીમ અનસારીબોલેયાઅલીફીર સુનાકયામુશકીલ આતીહયે મેરેસર,
ચલા ચંદરોઝ મંયે કીતનેક ફરસંગકફીર એક બાગદેખા ખુબખુશરંગ.
ગયા મંયે બાગમેં કરકર કવી દીલતો દેખા એકવલી અલ્લાહકામીલ.
બડી દાડી થી એક નુરાની સુરત દેખું તો હયે વો મશગુલે ઇબાદત.
સલામ ઉનકો કયા મંયેને સોજાકર વો બોલા મરે જાનીબ મુંહફીરાકર.
તમામ અનસારી કેહતેહયેતુમનકુ કયા મંયેને કે હાં હઝરત લહી હું.
કહા મુજકો કે યહાંસે ભાગ ઇસદમ રવાના હોવે કીબલેહી તરફ તુમ.
જવાં એક ખુબરૂ દેખોગે આગે ન અપના હાલ કહીયો ઉસ્સે જાકે.
મંયેનીકલાયા અલી દરકરઉસીઆનચલાફીરતીનદીનતકદરબ્યાબાન.
કે ફીર એક બાગ દેખા સબ્ઝખુરરમ કે વયસા બાગફીરકઇહોવેગાકમ.
લગે થે બાગમેં મેવે ગુનાંગું હુવા ખુશઉસકે દેખે મીમ ઓર નું.
બહોત ભુખાભીથા મંયે કઈ દીનોસેં વહાંસે તોડે મેવે ઓર ચખેમંયે.
રવાં થે ચશમએ આબ ઉસમકાંચારમૈં તબકરતાચલાવહાંસેરેગુલઝર.
થે મેવે બાગમેં કઈ કઈ મઝેદાર વલેકીનથે બહોત અંગુરકે ઝાડ.
સુનો તુમ યા અલી વહાંકી હકીકતકેસુજકોકયાભીલગતીહયે મલામત.
બહોત વો બાગ થા ચૌડા વ લંબા વહાં મંયે એકઅજબદેખાઅચંબા.
બૈઠા હયે ઝાડતલ એક આદમી ઝાતપરઉસકેપાંવનઇઓરનઇદાનો હાત.
વો રોતા હયે રૂખો તો ઝારઓરઝાર કહા મૈંને કે કયુંરોતાહે અયયાર
કહા ઉસને કે મેરે નઇ હયે દો પા કહા મૈંને પડે હયે સોહી ચુનખા
કહા ઉસને પડ હયેં ખાઉં કયુંકર મેરે દીલમેં તોહયેતોઉમ્મીદયું કર.
મંયે અપને હાતસે તોડું ઓર ખાઉ કરૂં તુમકો દુઆઓર રાહ બતાઉં.
મુજે ઉસ શખ્સકા ફીર તરસ આયા મૈં ઉસકો અપને કાંધેપરબીઠાયા.
ચડાયા ઉસકો મૈંને બાશફક્કત મૈં જાનું કે કયા હોગી મલામત.
લગા ઉસકા તરસ ખાનેકો મેં આપ વહાં નકી સો કરતે હોગયા પાપ.
ઘડી એક દો બીઠાયા મંયેને ઉસકું કહા મંયેને અભી નીચે ઊતર તુ.

કહાં ઉતરે વો જેથી આફતે જાંયે ઉસકે પાંવ દો ચમડેકે પીનહાં
યકાયક ઉસને દોનોં પાંવ લંબાએ મેરી ગરદનમેં લેકર ખુબ લપટાએ.
અયસે લપટે કે અંખ્યા તડતડાપા મેરી તનકી રગાં સબ ફુલ આયા.
મંયે તબ કરને લગા મીનત વઝારી કે એક મુક્કી મેરી ગરદનમે મારી.
કહા મંયે છોડદે બંદે ખુદાકે તો મુજકો કાટ ખાયા કચ કચાકે.
કહું અયભાઈ મંયે હુંગા મુસલમાન તો વો હૈં કાટ ખાવે ગરદનો કાન.
મેરેપર કુદરતાં હંસતા વો જાવે મારે ગરદનમેં મુકક્યાં ઔર ડગાવે.
વહાંસે પાની પીકર ફીર દોડાવે જે થક જાઉં તો ફી છકકર લગાવે.
સદા ઉસ બાગકે મેવે વો ખાકર કરે પાખાલ મેરી ગરદનકે ઉપર.
મેરેપર કુદે ઔર મુજકો દોડાવે જો ના દોડું તો મુજકો કાટ ખાવે.
બહોત કુછમંયેકયાપરનઈ ચલાઔર કહા મંયેને ખુદાકે વાસતે છોડ.
કહાં છોડે વોમેરી બીનલીએજાન કરૂં મૈં આજઝીઔર રોઉં ઉસઆન.
કરૂં ઝારી તો મારે સરમેં ટોલે મેરી ગરદનમે પડગએ કઈ ફફોલે.
કહું ઉતરો તો હરગીઝ ના વો ઉતરે ફફોલોંકાભી વો નાખુનસે કુતરે.
અયસીલી ચુમટીયાં લહુ નીકાલે મેરે સરસે અપસકા સર લગાલે.
મેરા તન હોગયા પીખાલ પીખાલ હુવા તો વો મેરે એક જીકા જંજાલ.
મંયે થક્કરફીરપડું ઔરરોઉં જીસદમ તો મારે મુક્કીયાં સરપે ધમાધેમ.
ન છોડે ના સુને મેરી કહુ બાત કરે મરહુદ મુજપર ઝુલ્મ દીનરાંત.
ખબરનઈથીકેઅયસાહયેથેકમબખ્તમેરેપર તરસનહીં ખાતાયેઉસવકત.
કરૂં મૈં આઝજી ઔર હાથ જોડે વલેકીન વો ન ઉતરે ઔર ન છોડે.
નીપટ આજીઝહુવા મૈંકરકેમીનત પરઉસને કુછનકી મુજપર શફકકત.
કીતેક મુદદત ગઈ જબ દુખ સો ભરતે નયનસેઆંસુવાંહરદમ બરસતે.
મુસીબત ભરતે ભરતે મરગયા જબ ઉઠાદો હાથ માંગી યું દુઆ તબ.
કે યા રબ મૌત દે આજીઝ હુવા મંયે વગર નહીં દે ખલાસી ઈસ બલાસે.
ખુદાકે ફઝલસે ઉસ બાગ અંદર કહીંસે આયા એક ઈનસાન ખુશતર.
જવાને ખુબરૂ પાકીઝા તર ઝાત કેઉસકી ખુબીકી મૈં કયા કહુ બાત.
વો આકર મેરે આગે યું પુકારા તમીમઅનસારી કયા હયે હાલ તેરા.
મૈં ઉસકો દેખકર રોયા બહોતઝાર કહા મૈને કે દુખમેં હું ગીરફતાર.
ખુદાકે વાસતે મુજકો છુડાવો મુજે કુછ છુટનેકી રાહ બતાવો.
વો બોલે તુમ ઉસે બીઠલાએ થે કયું શફકતઉસ ઉપરતુમ લાએ થે કયું.

કે યે મરદુદ હયે દેવાલ પાએ બહોન હયે કામ ઇસકીભીઈ સીજાએ.
અગર મઅલુમહો તુમ ઉન સબોંકા તો ચડતેચડતે સબ મારેં તુમોંકે.
વગરનઇ હોતીથી ફીર યુંહી ખ્વારી ગુઝર જાતી તુમહારી ઉમર સારી.
કરો એક કામ તુમ પાઓગે છુટક ગડાઈસ બાગમેં ખોદો તુમહી યક.
થોડે અંગુરલે ઉસમેં સડાઓ વો મલગુબાભી ફીર ઉસકો ખીલાઓ.
યે આપી ગીર પડેગા મસ્ત હોકર ખલાસી પાવોગે તુમ યું મુકરર.
મૈં ઉસજા યાઅલી વયસા કયા કામ સડે અંગુર કીતનેક તોડ ઉસઠામ.
ખીલા ઉસકો ગીરા વો મસ્ત હોકરમેં ભાગા વહાંસેઅપને તનકોધોકર.
ખુદાકા શુકર કર આગે ચલા મંયે અયસેમેં ફીર જવાંસે જામીલા મૈં.
દેખું તો હયે જવાં મશગુલ રબસે કયાં મંને સલામ ઉસકો અદબસે.
વોબોલાઅયતમીમઅનસારીહુખસબ ગયાખુશયાંકરોઘર પાસહયેઅબ.
કહા મંયેને કે કઇ કઈ મુદ્દતોંસે મુસીબતમેં નીપટ ગલતાન હું મૈં.
કે ઘરકી રાહ નહી પાતી મુજે કઇં કહીં રસ્તે લગા દો તુમ મેરે તઇં.
કહા ઉસ શખ્સને મત ખાવો કુછગમ રવાનાહોવો કીબલેકી તરફ તુમ.

હીકાયત બારવીં તમીમ અનસારીકી.

ગુલામી બંદ મત કરયો દહનકો ખુલા કર કુફલ દર બાગે સુખનકો.
ઝબાંસે ઇત્રકા ચશમા રવાંકર મોઅત્તર બુસે મગઝે દોસ્તાંકર.
સુખનકે બાગકા ટુક સૈર કરકે થોડે ફુલોંસે સબકે કાન ભરદે.
અભી લગ તો દુરે ગોહર બીખેરે પર અબ સબકો બીના ફુલોંકેસેહરે.
સુખનકે ફુલ તુમ મજલીસકો ભરમાર કરા તુરરે પીતા ગજરેકે દોહાર.
મોઅત્તર હોકે યારાં ઘર સીધારેં કે ઇસ કીસ્સેકો દીલસે ના બીસારે.
દરૂદાં ભેજ ખતમુલ મુરસલીપર અબ આજા દાસ્તાને આખરીપર.
અઝીઝાં અબ તલક મોતીથે ચુનતે કે અબ ચુનલો થોડેસે ગુલકે બુટે.
ખુશીકી અબ સુનો બારવીહીકાયત મજાતાહુ સુબ્હોસાદીક કહીનૌબત.
તમામ અનસારી બોલે યા અલી મૈં ચલા ફીર તીન દીનતક બેકલીમે.
વહાં પોહંચાકેથા એક બાગ મહબુબ રવાંથે ચશમે ઓરમેવેલગે ખુબ.
કરૂં કયા બાગકી ખુબીકી તીમસાલ કે ઉસકી વસ્ત કરતેહો ઝબા લાલ.
વહાં મૌજુદ કઈ હુરો પરી થી ન જાનું આટવી જન્નત ધરી થી.
અજબ ખુશબોકીમેહકરેથીં મઅમુર બરસતાથા વહાં અલ્લાહકા નુર.

મીદાખકામત ઓરગુરચરબાશમહૈ ગુલાબઅંબરસે પોશાકઉસકીનમહયે
જવાહીરકે બહોત પેહની વો ઝેવર ઉડે હયેં સરસે પાલગ લઅલ ગૌહર,
દેખું તોવોખરીહંસતી હયેખીલખીલમંયે એકતસલીમકી જાકરમુકાબીલ
જવાબ ઉસને દયાનહીંકુછભી મુજકુ. ઇશારેસે કહા મુજકો કે જા તુ
મૈં પુછા અય પરીરૂ કૌંન હો તુમ તુમ્હારી ઝાત કયા મુજકો કહો તુમ.
યહાં કીસવાસ્તે હંસતીહયે ઇંસિતૌર બતાવો મુજકોયે ઇસસાર ફીલફૌલ.
વોફીર પાઉંનહીબોલી હયે ઇસજગ સુના આવાઝ બાજુસે યકાયક
કે અય ઇનસાન તુજાતાહયયાનહી ભી જલબલ ખાકહોજાએગાતુંકહીં.
સુના મૈંજબ વો આવાઝેપુરહયેબત ગીરા બેહોશ હોકર ખાકે દેહશત
કીતકદીન બેખબર વહાં પડરહા મૈં વહાંસે ઉટકે ફીર આગે ચલા મયેં
દેખું મૈં બાગમેં ફીર એક મકાં હયે વહાં એક દુધકા ચશમ્હ રવાં હયે.
વહાં ફીરભી દેખા વહી જવાં મંયે જોથા દીવાલ પાઓંકે મકાંમે

હીકાયત તેરવી તમીમ અનસારીકી

અજાયબ ઓર ગરાયબ જો દેખે હમ નદેખેથે કોઇ ઓલાદે આદમ.
કહા મંયે જોલીખા તકદીરમેં હોએ નહિ તાકત કીસીકી જોઉસે ધોએ.
મંયેપુછાયાઅલીઉસ શખ્સકોબાત કેતુમ બતલાવો યેકયા હયેખ્યાલાત
થે કૌન ઇસ બાતમેં હકકે પ્યારે કે મુજકો પાસ ભેજે થે તુમ્હારે.
દુયમહંસતી જોબુઢયાફીરતોકયાથાસીયુમઆવાઝપુરહયબતસો કયાથા
ચહારૂમ નામ મુજ અપના કહોતુમ કે અયસે ખુબસુરત કોન હો તુમ.
તુમ્હેં દેખે મેરે ર.જો અલમ સબ ગએઓરદીલ નેહાયત ખુશહુવા તબ
કયા મંયે સૈર બેહદદો નેહાયત ન દેખી અયસી મંયે કહીં ખુબસુરત.
વેબોલા યાઅલીવો શખ્શમુજસાત તમીમઅનસારીતુમમેરીસુનોબાત.
જોતુમગએથે વલી અલ્લાહકે પાસ સો વોથે ભાઇ મેરે મેહેતર ઇલયાસ.
ખડી હંસતીથીજો બુડયા બઇતૌર સોવોહુનયા ખડીહંસતીથી ફીલફૌર
સુના આવઝ પુર હયબત જો ફીરકર સોવા યાજુજ માજુજ થે મુકરર.
હકીકત સારીકી ઝાહેર મંયે તુમસે ખીઝરહયે નામ તેરા કહુ થે તુજસે.

ખીઝરકાયાઅલીજબ મંયેસુનાનામ મયેદૌડા હાથતબ ચુમા બાઇકરામ
કહા મંયેને ઝહે તાલેકે ઇસજગ મંયે દેખે આપકે કદમેં મુબારક.
જોહોવે અમ્મર ઉસબદેપે ઝાહેર તોહોવે કફ્શ બરદારીમેં હાઝીર.
ખીઝર બોલે તમીમઅનસારીઅબતો બહોત મુદ્દતસે તુમ હૈરાં રહે હો.
મુજેલાઝીમ તુજેઘરકો પોહંચાઉં તેરે બાલો બચોંસે ફીર મીલાઉં
યે સુનકરયાઅલીમંયે ખુશ હુવા તબ મૈંને હઝરત ખીઝરકો યું કહાતબ
કે હઝરત યહાંસે ઇસ બંદેકે ઘરકા હયે ઝીયાદા દુર યા નઝદીક રસ્તા.
ખીઝર બોલે મદીના શેહર અનવર હયે યહાંસે સાબારસકી રાહ ઉપર.
યે સુનકર ફીર હુવા દીલગીરમેં જબ કે ઇતની ઉમ્મર કાંપોહંચે મેરી અબ.
ખીઝર બોલે કે કયું હોતેહોદીલગીર વો રબસે દુર નહીં દીલમેં રખોધીર.
હઝારોં બરસકા રસ્તા ગુઝારે અગીતો સો બરસકી રાહપે આગે
ખુદાકે હુકમસે પોહંચોગે કલ ઘર જુમલાકા હયે વો મોલા આગરહબર.
હમારે પાસ ચંદ મુદ્દત રહો તુમ તો કુછ દીલજાનસે ખીદમત કરેં હમ.
રહા મેં યા અલી કંઇ દીનતલક વહાં ખીઝરકી મેરી ખીદમત બાદીલોજા.
કે અકદીન હુકમ રબ્બાનીસે યકબાર ઘટા કાલી ફ્લકસે હુઇ નમુદાર.
લગે બીજલી ચમકારે ચમકને ચલી અંધી લગે બાદલ ગરજને..
કે વચમેંમેં યકાયક કાલા બાદલ ઉતરઆયા વસીં હજરતકે આગલ.
સલામ આકર કયા હઝરત ખીઝરકુ પુછા અબ્ર બરસેગા કહાં તું.
સગે બરસુંગા મદીને શેહેર અંદર બોલા બાદલ કે હુકમેં રબસે જાકર.
ખીઝર બોલે મદીનેકા યે ઇનસાન તુઇસકોઘરલીજા પોહંચાઇસીઆના.
તુ ઇસકો ઇસકી અંગનાઇમેં ધરકર પીછે તુ બરસ ઉસકે સરકે ઉપર.
કહા બાદલ લીજાઉં બાદીલોજાં ફીર ઉસબાદલ લંબાએહુમઉસીઆં.
હુએ હઝરત ખીઝર રૂખસત મેરેસે બીઠાકરમુજકોઉસ બાદલકી દુમમેં.
લઆયા મુજકોહયે બાદલ યહાંપર ઉતારા આકે અંગનાઇકે અંદર.
બરસનેકો લગા ફીર મુજપે બરસાત સુનાઇયા અલી મૈં તુમકો સબબાત
અલી બોલે કે અબ બુલાવાવો નાઇ તમીમ અનસરીકા દેવે સફાઇ.
તમીમ અનસરીકીજબહુઇહજામત ભી ઉનકી બનગઇઅસલીજો સુરત,
તમીમઅનસારીકી બાતે સુને જબ ભી સારી ખલ્કમી હયેરતહુએ તબ,

તમીમ અનસારી આશ શલક મ્યાને સો તબહઝરત ઊમરનેભી પછાને.
તમીમ અનસારી કો ઔરત દીલાએ વોઅસહાબીકોતબ રૂખસત દીલાએ
તમીમઅનસારી વરગએહોકેરૂખસત લગે કરનેકોહરદમ અયશો અશરત.
જો હકને સારી મુશકીલ ખોઇ ઉનકી યુંહી ખોવે હમારી ઓર સભોંકી.
તમીમ અનસારીકી પુરી હઇ બાત પડો યારોં નબીપર અલફ સલવાત.
ગુલામી અબહુઈ મજલીસભી આખર લુટાદે માકીક દુરરો જવાહીર.
તુ ઈસ મજલીસમેં હાસન ઝાડકરજા સુખનકા એક દુર દીલમેં તુ ધરજા.
દીએ તુ મુફતમેં સબ દુર લુટાકર બસઈસમજલીસમેં સબકેમુંહલગાકર.
પર આખર દુર તેરે કયાઆએંગેકામ ગનીમતબુજ સાબાશીકા ઉનઆમ.
સુખનકે દુર તો હો જાવેંગે હાસીલ વલે શાબાશી પાના બહોત મુશકીલ.
ગુલામી ઇસ સીવા મત માંગકુછઔર રહે ઇમાં સલામત આકબત ખૈર.
મુસલમાનોંપે માંગે હકકી રહમત તસદુક સબકે દેખે તોભી જન્નત.
તુરખ અબ વીરદક લમેકાસુખ્હોરામ સુનાકીસ્સેકાસબ આગાઝોઅંજામ.
અઝીઝાં સુનકે ઇસ કીસ્સેકો મઝમું સહુ તુમ બખસના મેરે સુખનકું.
મંયેયંદાનઈકહાકુછતોકફાઅશઆર ગરજ યક યાદગરી થી સઝાવાર.
કે આખર હયે ફના ઇનસાનકીઝાત મગર દુનયામેં રેહજાવે મેરી બાત.
મ યેઅવ્વલશઅરમેં વાકીફ નથાકુછ અભી ઇસ બરસમેં કેહને લગા કુછ.
નહ હેક મેરે ઉસતાદ અશઆર મંયેસીખાજીસસકહના અશઆરગુલઝાર.
કહા ભાઇ જો હંયેલીખનેમેં ઊંસતાદહુવા લીખનામેરેતઈ ઊસ્સેઅમદાદ.
ગુલામરસુલ નામ હયેગા મરસ્યોંમે તખલ્લુસ મતલબ હયેસબરે ખતોંમે.
મુનાકબ મદહમેં અનવર મુદામી હયે કીસ્સોમેં લકબ મેરા ગુલામી.
મેરા મૌલુદ હયે દર શહેર સુરત કયા ખમબતમેં ચંદ મુદતસકુનત.
યે કીસ્સા ફારસી થા નસર મનકુલ કયા ઇસકો મૈં હીંદી નઝમ બેસુલ.
થીફરમાયશ જો કેહતા ભાઇકી યુ કે તુમ હીંદી કરો ઇસ ફારસીકો.
જુદા લાકર દયા ઉસકે અસલકો મુતતબઅમેં કયા હીંદી નકલકો.
બહોત તાકીદ સઅહુદદીનકી થી મીયાં જઅફરનેભી કુછકમ નહીં કી.
મે કી કીસ્સેમેં ઇસ ખાતર ઉતાવલ ખુદાને કુફલ દીલકે ખોલદીએ કુલ.
મુજે કીસકી ન કુછઉમ્મીદનઈ થી વલેકીન કુછ મદદ હો ગઇ અલીકી.

સેના બારા સૌ અઠારાક દરમ્યાં થીતારીખચૌધવીઆરમાહેઅબાન.
મૈને ખમબાતમેં ઉસકો કયા થા બંધારોંકી સો મસજીદમેં લીખાથા.
જુમ્મઅકીસુબાહ ઠંડકી સરસરી થી વેઃ મસજીદ દોસ્તદારોંસે ભરીથી.
યે કીસ્સા ઉસઘડી પોંચા હયેઆખર પડે સબ ફાતેહા હજરત નબીપર.
બૈતા નૌ સૌ ઊપર ચાલીસપર દો હુઇ ઇસકીસ્સેકી ફીલજુમલાગીનલો.
અભી કીસ્સેકા યહાં બસકર ગુલામી દરૂંદાં પડ મોહમ્મદપર મુદામી.

